

2017. december 13., szerda

AJÁNLÁSOK

EURÓPAI PARLAMENT

P8_TA(2017)0491

Ajánlástervezet a pénzmosással, adókikerüléssel és adókijátszással foglalkozó vizsgálatot követően

Az Európai Parlament 2017. december 13-i ajánlása a Tanácshoz és a Bizottsághoz a pénzmosással, az adókikerüléssel és az adókijátszással kapcsolatos vizsgálatot követően (2016/3044(RSP))

(2018/C 369/16)

Az Európai Parlament,

- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 116. és 226. cikkére,
- tekintettel az Európai Parlament vizsgálati jogának gyakorlására vonatkozó részletes rendelkezésekről szóló 1995. április 19-i 95/167/EK, Euratom, ESZAK európai parlamenti, tanácsi és határozatra ⁽¹⁾,
- tekintettel a pénzmosás, adókikerülés és adókijátság, tekintetében az uniós jog állítólagos megsértésének és az annak alkalmazása során állítólagosan elkövetett hivatali visszaállások kivizsgálásával foglalkozó vizsgálóbizottság felállítására, hatáskörére, létszámára és megbízatásának időtartamára vonatkozó 2016. június 8-i határozatára ⁽²⁾,
- tekintettel a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről szóló, 2015. november 25-i ⁽³⁾ és 2016. július 6-i ⁽⁴⁾ állásfoglalásaira,
- tekintettel a társaságiadó-politikák Európai Unión belüli átláthatóvá tételéről, összehangolásáról és közelítéséről szóló, a Bizottságnak szóló ajánlásokat tartalmazó 2015. december 16-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a határokon átnyúló tevékenységekhez kapcsolódó és a belső piacot érintő pénzmosási és terrorizmusfinanszírozási kockázatokról szóló, 2017. június 26-i bizottsági jelentésre (COM(2017)0340),
- tekintettel az uniós pénzügyi információs egységek platformjának (EU FIU-platform) feltérképezésére és az EU pénzügyi információs egységeinek hatásköréről és az információk megszerzésével és cseréjével kapcsolatos akadályokkal foglalkozó, 2016. december 15-i hiányelemzésre,
- tekintettel a pénzmosás, adókikerülés és adókijátság kivizsgálásával foglalkozó vizsgálóbizottság ajánlástervezetére,
- tekintettel a pénzmosás, adókikerülés és adókijátság kivizsgálásával foglalkozó vizsgálóbizottság végleges jelentésére (A8-0357/2017),

⁽¹⁾ HL L 113., 1995.5.19., 1. o.

⁽²⁾ HL L 166., 2016.6.24., 10. o.

⁽³⁾ HL C 366., 2017.10.27., 51. o.

⁽⁴⁾ Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0310.

⁽⁵⁾ HL C 399., 2017.11.24., 74. o.

2017. december 13., szerda

— tekintettel eljárási szabályzata 198. cikkének (12) bekezdésére,

1. Általános rész

1. aggodalommal állapítja meg, hogy a panamai dokumentumok megrendítették a polgárok bizalmát pénzügyi és adózási rendszereinkben; hangsúlyozza, hogy kulcsfontosságú a polgárok bizalmának helyreállítása, valamint a méltányos és átlátható adórendszerek és az adózási és szociális igazságosság biztosítása; felhívja e célból az Európai Uniót és tagállamait jogi eszközök megfelelő végrehajtására és megerősítésére annak érdekében, hogy a hangsúly az üzleti titokról a nagyobb átláthatóságra, a hatékonyabb kölcsönös együttműködésre, az információcserére és a pénzmosás elleni küzdelemre tevődjön át, valamint felhívja a tagállamokat, hogy az igazságosabb adóztatás biztosítása és a reálgazdaságba való befektetés érdekében egyszerűsítsék adórendszereiket;

2. hangsúlyozza, hogy a tagállamok közötti tisztességtelen verseny korlátozása érdekében sürgősen újra meg kell határozni az európai adózási modellt;

3. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Parlament vizsgálóbizottsága számos ügyben feltárta a pénzmosás, adókikerülés és adókijátszás tekintetében az uniós jog állítólagos megsértését és annak alkalmazása során elkövetett hivatali visszasságokat állapított meg, és komoly aggályainak ad hangot -a pénzmosás elleni harmadik irányelvnek (AMLD III.)⁽¹⁾ a pénzügyi információs egységek közötti együttműködéssel kapcsolatos megsértésének esetei miatt; nyomatékosan felhívja a Bizottságot és a tagállamokat egyaránt, hogy fokozzák erőfeszítéseiket, kötelezettségvállalásaikat és együttműködésüket, valamint növeljék a felügyelet és a végrehajtás javítására elkülönített pénzügyi és emberi erőforrásaikat, nem csupán a jogellenes gyakorlatok, mint például a pénzmosás, az adókikerülés és az adócsalás megelőzése és hatékonyabb leküzdése érdekében, hanem az adott esetben ugyan legális, de a törvény szellemével mégis ellentétes adókijátszás és agresszív adótervezés megelőzése és leküzdése céljával is; emlékeztet a vádalap kiszámíthatósága biztosításának elvére; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy minden törvényt sértés elnyerje méltó büntetését; ragaszkodik ahhoz, hogy az e tekintetben teendő erőfeszítések költséghatékonyak legyenek;

4. felhívja a tagállamokat, hogy megfelelően vizsgálják ki a pénzmosási esetekről és gyanús tranzakciókról érkező bejelentéseket, mihamlabb azok a hatóságok tudomására jutnak;

5. emlékeztet a gyanús ügyletekkel kapcsolatos bejelentésekre vonatkozó uniós keretre, és hangsúlyozza, hogy szorosabbra kell vonni az együttműködést az uniós és a nem uniós pénzügyi információs egységek között; kéri az európai szervek, különösen az Europol és az Eurojust vizsgálati hatásköreinek szélesítését a pénzmosási ügyekben;

6. emlékeztet arra, hogy a végső tényleges tulajdonosok megfelelő ellenőrzése elengedhetetlen ahhoz, hogy el lehessen kerülni postafiókcségek pénzmosásra való felhasználását (miként erre az „azerbajdzsáni pénzmosoda” esete is rámutatott); felhív továbbá a pénzmosás elleni európai irányelv hatékony végrehajtására és alkalmazására;

7. kéri a tagállamokat, hogy tartózkodjanak a kínálati oldalon az adóügyi határozatok és adókedvezmények vagy ad hoc szabályok reklámozásával és felkínálásával megvalósított agresszív adótervezés gyakorlatától;

8. felszólít minden olyan adójoghatóságot, amely az OECD adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni ajánlásait már átültette vagy át fogja ültetni a nemzeti jogba, hogy az ajánlásoknak ne csak a betűjét, hanem a szellemét is juttassa érvényre; emlékeztet arra, hogy az átláthatóság az adókikerülés, különösen az agresszív adótervezés elleni küzdelem egyik fontos eszköze;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/60/EK irányelve (2005. október 26.) a pénzügyi rendszereknek a pénzmosás, valamint terrorizmus finanszírozása céljára való felhasználásának megelőzéséről (HL L 309., 2005.11.25., 15. o.).

2017. december 13., szerda

9. sajnálatosnak tartja, hogy az adócsalásra és a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó hatályos szabályozásban mind uniós, mind nemzeti szinten még mindig sok a joghézag, és úgy véli, hogy sürgősen szükséges a meglévő jogszabályok szigorú végrehajtása és további megerősítésük; üdvözlí, hogy a panamai dokumentumok nyilvánosságra hozatala óta fokozott erőfeszítések és előrelépések történtek inkluzív stratégiák bevezetésére irányuló új jogalkotási javaslatok előterjesztése terén, ugyanakkor sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy egyes tagállamokban a politikai akarat hiányában nincs előrelépés a tényleges változásokat lehetővé tevő reform és végrehajtás terén;

10. sajnálatosnak tartja, hogy a Tanács szintjén egyes tagállamok gyakran blokkolják az adópolitikai kérdéseket; megismétli a TAXE1 bizottság figyelmeztetéseit, miszerint ha minden tagállam vétójogot kap adóügyekben, akkor ez azt jelenti, hogy a Tanácson belüli egyhangúság kevésbé ösztönzi a tagállamokat arra, hogy a fennálló helyzet fenntartásától elmozduljanak az inkább együttműködésen alapuló megoldás felé; megismétli a Bizottsághoz intézett felhívását, hogy alkalmazza az EUMSZ 116. cikkében meghatározott eljárást, amely lehetővé teszi az egyhangúsági követelmény megváltoztatását olyan esetekben, amelyekben a Bizottság megállapítja, hogy a tagállamok törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közötti különbségek torzítják a verseny feltételeit a belső piacon;

11. megjegyzi, hogy az adókikerülés, az adókijátszás és a pénzmosás továbbra is globális jelenségek, ezért uniós és globális szintű kölcsönös támogatás és megerősített együttműködés alapján, átfogó, világos és következetes módon kell fellépni velük szemben; sürgeti a Bizottságot, hogy vállaljon vezető szerepet az adókikerülés, az adókijátszás és a pénzmosás elleni globális küzdelemben;

12. aggodalommal állapítja meg az adóparadicsomok elleni fellépést célzó nagyra törő és konkrét intézkedések hiányát; e tekintetben felhívja a figyelmet arra, hogy az átláthatóság növelése önmagában nem lesz elegendő a probléma megoldására; ezért hangsúlyozza, hogy sürgősen elő kell mozdítani a nemzetközi együttműködést, valamint a fejlett és a fejlődő országokat egyaránt bevonó, többoldalú megközelítés kialakítását;

13. felszólítja a tagállamokat és az uniós intézményeket arra, hogy az adóparadicsomok felszámolását célzó menetrend és közös cselekvési terv kidolgozása céljából támogassák és mozdítsák elő egy ENSZ-szintű kormányközi csúcstalálkozó megszervezését;

14. hangsúlyozza, hogy meg kell határozni a digitális üzleti vállalkozások fogalmát annak érdekében, hogy maradéktalanul figyelembe lehessen venni az üzleti élet digitalizálódását, biztosítva, hogy egy adott tagállamban fizikai létesítménnyel nem rendelkező, de ott jövedelmet szerző társaságok ugyanolyan kezelésben részesüljenek, mint a fizikai üzleti létesítményekkel rendelkező vállalatok; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy a digitális vállalkozásokat vonják be az adókikerüléssel és adózással kapcsolatos valamennyi uniós intézkedésbe;

15. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy legyenek proaktívak, ne csak a médiában megjelenő leleplezéseket követően kezeljék e kérdéseket prioritással; emlékeztet arra, hogy az átláthatóság nem vonatkozhat egy adott ágazatra;

16. hangsúlyozza, hogy gondosan ügyelni kell annak biztosítására, hogy a brexit egyrészt ne idézzen elő adóversenyt elő a többi 27 tagállam között a jelenleg az Egyesült Királyságban működő bizonyos iparágak és szolgáltatások bevonására irányuló törekvések következtében, másrészt ne vezessen az adócsalás ellen folytatott küzdelem keretében tett erőfeszítések lanygulásához sem az Egyesült Királyság részéről, ideértve tengerentúli és kapcsolt területeit is; felhívja a Bizottság figyelmét arra, hogy ezt a dimenziót megfelelően figyelembe kell venni a brexit második szakaszában, amikor az Egyesült Királysággal megkötendő partnerségekről vagy kereskedelmi megállapodásokról tárgyalnak;

17. sajnálja a Bizottság azon döntését, hogy többé nem készíti el a valamennyi tagállamra kiterjedő kétéves korrupcióellenes jelentését; megjegyzi, hogy a Bizottság a korrupcióellenes ellenőrzést az európai szemeszter folyamatában fogja elvégezni; úgy véli, hogy ebben a folyamatban az egyéb gazdasági és pénzügyek túlzottan beárnyékolhatják a korrupció elleni küzdelmet; felszólítja a Bizottságot, hogy mutasson példát, és folytassa a jelentés közzétételét, valamint kötelezze el magát egy hitelesebb és átfogóbb korrupcióellenes stratégia mellett;

2017. december 13., szerda

18. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat hatásértékelés elvégzésére arról a lehetőségről, hogy a nem együttműködő joghatóságok közös uniós jegyzékében szereplő joghatóságokban vagy a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben stratégiai hiányosságokkal rendelkező országok uniós listáján szereplő országokban uniós állampolgárok és uniós társaságok tulajdonában ne lehessenek pénzügyi számlák és postafiókék – még „tényleges tulajdonosi” formában sem –, illetve az ilyen pénzügyi számlákat és postafiókékét legalább nyilvántartásba kelljen venni;

2. Adókiadás és adókikerülés

2.1 Offshore struktúrák

19. hangsúlyozza, hogy sürgősen közös nemzetközi meghatározást kell adni arra, hogy mi tekintendő „offshore pénzügyi központnak”, „adóparadicsomnak”, „banktitok-adójogrendszernek”, „nem együttműködő adójogrendszernek” és „a pénzmosás szempontjából kiemelt kockázatot jelentő országnak”; felszólít arra – az uniós feketelista azonnali közzétételének sérelme nélkül –, hogy e meghatározások tekintetében szülessen nemzetközi szintű konszenzus; hangsúlyozza, hogy e meghatározások egyértelmű és objektív kritériumok megállapítását teszik szükségessé;

20. emlékezteti a tagállamokat arra, hogy a visszaélés elleni általános szabály (GAAR) az adópolitikában elvi jelenőséggel bír, és bátorítja az adóhatóságokat, hogy következetesen használják fel ezt az elvet az adócsalás és az adókiadás céljaira létrehozott struktúrák elkerülésére;

21. úgy véli, hogy a fokozott nemzetközi együttműködés előmozdítása érdekében e fogalommeghatározások jogi objektivitásának fenntartása és alkalmazásuk ugyancsak döntő fontossággal bír, mivel előfordulhat, hogy egyes adójogrendszerek hivatalosan csatlakoznak ugyan nemzetközi megállapodás tárgyát képező normákhoz, de a gyakorlatban nem alkalmazzák azokat; hangsúlyozza, hogy e meghatározások nem képezhetik politikai elfogultság tárgyát, és a jegyzékre felvett adójogrendszereket olyan intézkedések foganatosítására kell ösztönöznie, amelynek célja, hogy lekerüljenek a listáról;

22. emlékeztet arra, hogy a nemzetközileg elfogadott szabályok melletti elkötelezettség az első lépés, azonban csak e szabályok megfelelő végrehajtása és a valós és tényleges erőfeszítések fogják mérsékelni a kockázati tényezőket, és csak ezek vezetnek el a pénzmosás, adócsalás és az adókiadás sikeres leküzdéséhez;

23. emlékeztet arra, hogy a vámszabad területeket és szabadkikötőket nem szabad csalárd módon az adóparadicsomok által kínált előnyökhöz hasonló előnyökre törekedve, illetve pénzmosás céljából a nemzetközi átláthatósági szabályok megkerülésére felhasználni; felkéri a Bizottságot, hogy foglalkozzon az Európai Unióban működő szabadkikötők ügyével;

24. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtson be jogalkotási javaslatot annak biztosítása érdekében, hogy azokra az offshore struktúrákra, amelyek tényleges tulajdonos(ai) a tagállamokban van(nak), ugyanazok az ellenőrzési és beszámoló-közzétételi követelmények vonatkozzanak, mint amelyek a tényleges tulajdonos tartózkodási helye szerinti európai joghatóságban alkalmazandók;

25. úgy véli, hogy az EU-nak meg kellene tiltania az adóparadicsomokban letelepedett jogi konstrukciókkal való kereskedelmi kapcsolatokat, amennyiben a végső kedvezményezett nem azonosítható;

26. felszólítja a Bizottságot, hogy évente tegyen közzé nyilvános jelentést az uniós alapok felhasználásáról, valamint az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) offshore struktúrák felé teljesített pénzügyi átutalásairól, amely tartalmazza a leállított projektek számát és jellegét, a projektek leállításának indoklását, valamint az annak biztosítása érdekében hozott követő intézkedéseket, hogy az uniós forrásokat sem közvetlenül, sem közvetve ne használhassák fel adókikerülés és adócsalás elősegítésére;

2.1.1. A nem együttműködő adójogrendszerek közös uniós listája

27. üdvözli, hogy a Bizottság vezető szerepet tölt be a nem együttműködő adójogrendszerek közös uniós listájára vonatkozó kritériumok meghatározásában; sajnálja, hogy ez a folyamat túlságosan sok időt vesz igénybe; felhívja a Tanácsot, hogy az említett listára való felvétel kritériumait ne enyhítse, hanem éppen ellenkezőleg, e tekintetében törekedjen ambiciózusabb szint elérésére; nyomatékosan kéri a Bizottság által javasolt kritériumok figyelembevételét – többek között, de nem kizárólag azt, hogy a társaságiadó-hiány a -nullához- közelítsen –, és hangsúlyozza e kritériumok jelentőségét a lista hatékonysága és az önkényesség elkerülése szempontjából; úgy véli, hogy az átláthatósági kritériumot teljes körűen alkalmazni kell, és e kritériumoknak megfelelően figyelembe kell venniük a végrehajtás és az alkalmazás szempontjait is; felhívja a Tanácsot, hogy a lista hatékonyságának és hitelességének biztosítása érdekében vezessen be erős, arányos és elrettentő hatású közös szankciókat a listára felvett országokkal szemben, és hangsúlyozza, hogy minden egyes

2017. december 13., szerda

ország értékelését átlátható módon kell elvégezni; kéri a Tanácsot és a Bizottságot, hogy a lista jövőbeni frissítése érdekében léptessenek életbe átlátható és objektív felülvizsgálati mechanizmust, amelybe a Parlamentet is bevonják; emlékeztet arra, hogy egy ilyen lista célja a rajta szereplő joghatóságok pénzmosással és az adócsalás megkönnyítésével kapcsolatos magatartásának megváltoztatása;

28. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a nem együttműködő adóhatóságok Tanács által jóváhagyott és közzétett uniós jegyzékén kizárólag EU-n kívüli adójoghatóságok szerepelnek, azok az országok pedig nem, amelyek az EU-n belül rendszeresen előmozdították és lehetővé tették a káros adózási gyakorlatokat, és nem felelnek meg a tisztességes adózás kritériumainak; hangsúlyozza, hogy ugyanazon uniós kritériumok szerinti átvilágítást alkalmazva legalább négy uniós tagállamot fel kellett volna venni a listára, amint ezt az Oxfam által végzett szimuláció kimutatta; aggodalmát fejezi ki amiatt, hogy az uniós tagállamok „a priori” kizárása az ellenőrzés alól az egész folyamat legitimitását, hitelességét és hatékonyságát károsítja;

29. véleménye szerint mihelyt elkészül a nem együttműködő adójogrendszerek uniós listája, az Európai Bizottságnak kísérő jogszabályra kell javaslatot tennie, amely harmonizált kötelezettségeket határoz meg minden tagállam adóhatósága számára, hogy évente tegyenek közzé adatokat, amelyek tartalmazzák az egyes tagállamokból a listán szereplő minden egyes országba teljesített pénzáutalások teljes értékét és rendeltetését;

30. szorgalmazza, hogy a szankciókat azokra a vállalatokra, bankokra, számviteli és jogi cégekre és adótanácsadókra is alkalmazzák, amelyek bizonyítottan érintettek a nem együttműködő joghatóságokban folyó illegális, jogellenes és káros gyakorlatokban, vagy e joghatóságok jogi eszközeit felhasználva bizonyítottan közreműködtek illegális, jogellenes és káros vállalati adózási konstrukciók kialakításában;

31. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy több uniós polgár, jogalany és politikai közszereplő is szerepel a panamai dokumentumokban; bátorítja a tagállamokat annak tisztázására, hogy az állítólagos eseteket megfelelően kivizsgálták-e, és ha igen, akkor valóban kimerítették-e a nemzeti jog megsértését; hangsúlyozza, hogy hasonló ügyekben sajnálatos módon számos alkalommal előfordult, hogy polgárok, jogalanyok és politikai közszereplő polgárok nem voltak hajlandók együttműködni és információkat megadni az uniós jog állítólagos megsértésének és az annak alkalmazása során állítólagosan elkövetett hivatali visszasságoknak a kivizsgálásával foglalkozó európai parlamenti vizsgálóbizottság kérésére, jöllehet e tájékoztatás a bizottság által kitűzött célok elérése szempontjából hasznos lett volna;

32. megjegyzi, hogy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezetnek (OECD) a közvetlen külföldi befektetésekre vonatkozó legfrissebb adatai szerint Luxemburg és Hollandia külföldi befektetésállománya együttvéve meghaladja az Egyesült Államokéit, és e külföldi beruházások túlnyomó többsége lényeges gazdasági tevékenységet nem folytató, különleges célú gazdasági egységet érint, Írország külföldi befektetései pedig meghaladják Németországéit és Franciaországéit; rámutat, hogy a máltai Nemzeti Statisztikai Hivatal adatai szerint Máltán a külföldi beruházások 1 474 %-kal haladják meg az ország gazdaságának méretét; megjegyzi, hogy az Amszterdami Egyetem által végzett kutatások szerint az adóparadicsomokba irányuló összes vállalati befektetés 23 %-a Hollandián keresztül történt; úgy véli, hogy ezek az adatok egyértelműen azt mutatják, hogy egyes tagállamok a túlzott nyereségátcsoportosítást más tagállamok kárára megkönnyítik;

33. kéri a Bizottságot, hogy 2018 végéig terjesszen elő jelentést, amelyben értékeli a tagállamok olyan adórendszereit és kapcsolódó adójoghatóságait, régióit és más igazgatási struktúráit, amelyek elősegítik az adókikerülést és az adócsalást, és potenciálisan káros hatást gyakorolnak az egységes piacra;

2.1.2. A pénzmosás szempontjából kiemelt -kockázatot jelentő harmadik országok uniós jegyzéke

34. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság mindmáig nem végezte el a pénzmosási irányelvben előírt független értékelést, azonosítva a stratégiai hiányosságai miatt kiemelt -kockázatot jelentő harmadik országokat, hanem ehelyett egyedül a Pénzügyi Akció Munkacsoport (FATF) által készített jegyzékére támaszkodik, amely csoportnak a Bizottság csak az egyik tagja; sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság nem elégítette ki megfelelő módon a Parlament e tekintetben támasztott igényeit;

35. nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy gyorsítsa fel a saját listája felállítására irányuló munkát, és tegyen jelentést a Parlamentnek ütemterve végrehajtásáról, különösen tekintettel arra a kötelezettségvállalására, hogy növelni fogja a munkacsoport pénzügyi bűncselekmények megelőzéséhez szükséges forrásait;

2017. december 13., szerda

36. véleménye szerint elsődleges fontosságú, hogy az EU e téren ambiciózusabb célokat tűzzön ki, mint a FATF; hangsúlyozza e tekintetben, hogy további befektetés szükséges az emberi és pénzügyi erőforrásokba, illetve megosztásukat a Bizottságon belül az átvilágítási eljárás megerősítése érdekében optimalizálni kell;

37. véleménye szerint e lista célja, hogy hozzájáruljon a rajta szereplő adójoghatóságok pénzmosással és terrorizmusfinanszírozással kapcsolatos magatartásának megváltozásához, és elvegye más országok kedvét hasonló, potenciális politikák követésétől;

38. felszólítja a Bizottságot, hogy a következetesség és a kiegészítő jelleg biztosítása érdekében legyen a központi intézménye mind a nagy kockázatot jelentő harmadik országok pénzmosás elleni listájának, mind pedig az adóparadicsomok európai listája felülvizsgálatának;

2.2 Egyéb adóügyi jogszabályok

39. üdvözli az elmúlt két évben a LuxLeaks botrányra adott válaszként elfogadott új jogszabályokat; üdvözli, hogy az EU elkötelezte magát az OECD adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó projektje mellett; felszólítja a tagállamokat, hogy gyorsan ültessék át az uniós jogszabályokat saját jogrendszerükbe, és biztosítsák végrehajtásukat;

40. felhív nagyra törő, nyilvános, országonkénti jelentéstétel bevezetésére a multinacionális vállalatok adóügyi átláthatóságának és állami ellenőrzésének javítása érdekében, ez ugyanis lehetővé tenné, hogy a szélesebb nyilvánosság tájékoztatást kapjon az e vállalatok által realizált nyereségekről, kapott támogatásokról és a működésük helye szerinti adójogrendszerekben befizetett adókról; sürgeti a Tanácsot, hogy érjen el közös megállapodást a többi uniós intézménnyel megindítandó tárgyalásokra vonatkozó javaslatról annak érdekében, hogy országonkénti jelentéstételt fogadjanak el, amely az egyik legfontosabb eszköz ahhoz, hogy a vállalatokkal kapcsolatos adózási információk átláthatóbbak legyenek minden polgár számára;

41. hangsúlyozza, hogy a nyilvános országonkénti jelentéstétel lehetővé teszi a befektetők és a részvényesek számára, hogy figyelembe vegyék a vállalatok adózási politikáját, amikor felszólalnak a részvényesek közgyűlésén, és befektetési döntéseket hoznak;

42. emlékeztet arra, hogy az adózási információk a vállalatok pénzügyi beszámolóinak alapvető elemét kell, hogy képezzék;

43. nyomatékosan kéri a Tanácsot, hogy mielőbb jusson nagyra törő megállapodásra a közös konszolidált társaságiadó-alappal kapcsolatos mindkét lépésről; felhívja a figyelmet arra, hogy a cégek és a tagállamok igazgatóságai által viselt költségek csökkentése mellett ez megoldaná a transzferárképzés kérdését, és igazságosabb versenyt biztosítana az egységes piacon; hangsúlyozza, hogy az adóalapok harmonizációja jelenti a legjobb megoldást annak érdekében, hogy jogi eszközökkel fel lehessen számolni az adóoptimalizálást és az agresszív adótervezést; emlékeztet arra, hogy az „állandó telephely” új, kötelező erejű meghatározására van szükség annak biztosítása érdekében, hogy az adózás ott történjen, ahol a tevékenységet végzik, és ahol a gazdasági érték keletkezik; hangsúlyozza, hogy ezt kötelező erejű minimumkritérium-oknak kell kísérennie annak meghatározására, hogy a gazdasági tevékenység során keletkezett-e adózható jövedelem valamely tagállamban, a „postafiókcségek” problémájának elkerülése végett, különösen a digitális gazdaság által okozott kihívásokkal kapcsolatban;

44. bátorítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a tagállamok közötti adóverseny elhárítása érdekében induljanak el a jóval ambiciózusabb adózási reformok felé;

45. hangsúlyozza, hogy az egységes adózás csak akkor tud véget vetni a nyereségátcsoportosításnak, ha azt globálisan vezetik be, és hogy a közös összevont társaságiadó-alap uniós szintű bevezetése olyan helyzet létrejöttének kockázatával jár, amelyben az uniós tagállamoknak a világ többi részével szembeni veszteségei állandósulhatnak, ahogy az is, hogy néhány tagállam kizsákmányolja a világ többi részét; megjegyzi, hogy a csak az Unióra összpontosító megközelítés megszüntetheti ugyan az Unión belüli nyereségátcsoportosítás ösztönzőit, de megnyitja a kaput a nyereség Unión kívülre történő átcsoportosítását célzó újabb ösztönzők és lehetőségek előtt is;

46. megismétli ajánlását, hogy biztosítani kell a feltételes adómegállapításokra vonatkozó automatikus információcsere kiterjesztését minden feltételes adómegállapításra, a Bizottságnak pedig az európai versenyjogi szabályok tiszteletben tartásának biztosítása érdekében hozzáféréssel kell rendelkeznie minden érdemleges információhoz ⁽¹⁾;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2015. december 16-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a társaságiadó-politikák Európai Unión belüli átláthatóvá tételéről, összehangolásáról és közelítéséről; A4. ajánlás.

2017. december 13., szerda

47. felszólítja a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül terjesszen elő jogalkotási javaslatot a közigazgatási együttműködési irányelv (DAC) ⁽¹⁾ felülvizsgálatára az uniós tagállamok közötti adóügyi együttműködés fokozása érdekében azáltal, hogy adóügyekben kötelezővé teszi a válaszadást a csoportos megkeresésekre, hogy a határokon átnyúló adócsalást elkövetők elleni büntetőeljárás érdekében egy európai ország minden szükséges információt átadhasson másoknak; emlékeztet a DAC módosítására irányuló javaslatára a tagállamok adóellenőrzéssel kapcsolatos koordinációjának javítása érdekében ⁽²⁾;

48. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az állami támogatásokra vonatkozó uniós jogszabályok szerint a törvénytelen adóügyi támogatások kedvezményezettjeitől visszakövetelt és behajtott adók azt az országot illetik meg, amely a támogatást adta, nem pedig azokat az országokat, amelyek kárt szenvedtek adóalapjuknak a torz adórendszerek következtében keletkező eróziója miatt; felhívja ezért a Bizottságot, hogy dolgozzon ki megfelelő módszereket az érintett tagállamok jövedelemkiesésének számszerűsítése és megfelelő visszatérítési eljárások bevezetése tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy a be nem fizetett adókat a behajtásukat követően azok a tagállamok kapják meg, amelyek gazdaságában a gazdasági tevékenységre ténylegesen sor került;

49. úgy véli, hogy az adóügyi reformoknak mindig lehetővé kell tennie az ellenőrzést a polgárok részéről, valamint hozzáférést, információt és képzést kell biztosítani a civil társadalom számára, hogy tevékenyen részt vegyenek e politikák alakításában, ami jelenleg nem általános gyakorlat;

50. hangsúlyozza, hogy nemzeti és uniós szinten egyszerűsíteni kell az adójogszabályokat, és azokat oly módon kell kidolgozni, hogy minden polgár számára érthetők legyenek, elkerülve az adókikerülésre törekvő körök számára kedvező bonyolultságot;

51. felszólítja a Bizottságot, hogy nyújtsa be a közbeszerzésről szóló 2014. február 26-i 2014/24/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ felülvizsgálatát, amely a közigazgatás és az adóparadicsomokat igénybe vevő vállalatok közötti együttműködés megakadályozására szolgáló intézkedéseket is tartalmaz;

52. felszólítja a Bizottságot, hogy nyilvános jelentés formájában kezdje meg a társasági adózással kapcsolatos magatartási kódexszel foglalkozó csoport 19 éve folyó munkájának átfogó értékelését, és figyelmét összpontosítsa a határokon átnyúló káros társaságiadó-rendszerek megelőzése tekintetében elért eredményekre; kéri, hogy a megállapítások alapján kerüljön sor a magatartási kódexszel foglalkozó csoport munkáját átláthatóbbá és hatékonyabbá tevő reformra, tekintettel arra, hogy a csoportnak központi szerepet kell játszania az Unió e téren foganatosítandó, javítási célzatú intézkedéseinek sikerében; kéri, hogy a Parlamentet ruházzák fel a csoport ellenőrzésének és elszámoltatásának hatáskörével;

53. felszólítja a Bizottságot, hogy készítsen jegyzéket azon káros rendszerekről, amelyek tekintetében a meghozandó intézkedésekről a magatartási kódexszel foglalkozó csoport eddig nem tudott megállapodni, és tegye közzé ezt a listát; felszólítja a Bizottságot, hogy 2020-ig értékelje a nexus-módszernek megfelelő szabadalmi adókedvezmények hatását, és lehetőség szerint számszerűsítse az innovációra és az elmaradt adóbevételekre gyakorolt hatásukat;

54. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy több uniós tagállam is szerepel a panamai dokumentumokban; felhívja a Bizottságot, hogy az adóhatóságokkal együttműködve kezdjen széles körű értékelést a tagállamokban hozott káros és versenytorzító adóügyi intézkedésekről, valamint a bevezetett ellenintézkedésekről, továbbá állapítsa meg az ilyen káros intézkedések más adóhatóságokra -továbbgyűrűző hatásait; kéri hatékony ellenőrzési mechanizmus bevezetését, amelynek célja a tagállamok átvilágítása annak megállapítása érdekében, hogy esetleg nem vezetnek-e be új káros adóügyi intézkedéseket;

55. kéri a Bizottságot jogalkotási javaslat előterjesztésére, amely a cégszékhely határokon átnyúló áthelyezésével és átadásával foglalkozik, és egyértelmű szabályokat állapít meg valamely társaság fő székhelyének az EU-n belüli átadására vonatkozóan, többek között a postafiókcecékkal szembeni fellépés érdekében is;

⁽¹⁾ A Tanács 2011/16/EU 2011. február 15-i irányelve az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről és a 77/799/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 64., 2011.3.11., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament 2015. december 16-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a társaságiadó-politikák Európai Unión belüli átláthatóvá tételéről, összehangolásáról és közelítéséről; B5. ajánlás.

⁽³⁾ HL L 94., 2014.3.28., 65. o.

2017. december 13., szerda

56. sürgeti a Bizottságot és a tagállamokat annak biztosítására, hogy vessenek véget az adózási célú székhelyáthelyezés gyakorlatának, amikor is egy multinacionális vállalkozást megvásárol egy adóparadicsomban székhellyel rendelkező kisebb vállalkozás, és székhelyét áthelyezi ez utóbbi székhelyére, hogy központjának „áthelyezésével” csökkenjen az egyesült vállalkozások összes adóterhe, amit az „eredmény” átcsoportosítása követ az adóalapot csökkentő kifizetések révén az adóparadicsomok irányába (például kölcsönök, díjak és szolgáltatások formájában), aminek célja a multinacionális vállalkozás hazai nyeresége után fizetendő adó elkerülése;
57. hangsúlyozza, hogy különös figyelmet kell fordítani az egyre gyakrabban használt káros adózási gyakorlatokra, például a szabadalmi adókedvezményekkel, származékos termékekkel, swapügyletekkel stb. való visszaélésekre, amelyeket adókikerülés céljából alkalmaznak;
58. üdvözli a Bizottság állami támogatásokra vonatkozó 2016. augusztusi megállapításait, miszerint Írország jogellenes módon 13 milliárd EUR indokolatlan adókedvezményt biztosított az Apple-nek; megkérdőjelezi az ír kormány azon döntését, hogy fellebbez e határozattal szemben, mert nem kívánja behajtani a tartozás összegét;
59. felszólítja a tagállamokat, hogy tárják fel és számolják fel az adóamnesztia minden olyan formáját, amelynek következménye pénzmosás és adókijátszás lehet, és amely megakadályozhatná a nemzeti hatóságokat abban, hogy felhasználják a pénzügyi bűncelekmények kivizsgálása céljából szolgáltatott adatokat;
60. aggódalmának ad hangot az Egyesült Államok (USA) kormányának azon szándéka miatt, hogy elő kívánja mozdítani a nagyvállalatok adókedvezményeit és a pénzügyi deregulációt; felszólítja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel az USA javasolt, Blueprint néven ismert adóreformot és az adóamnesztia bevezetésének lehetőségét az USA-ban, amely lehetővé kívánja tenni a technológiai nagyvállalatok nyereségének hazatelepítését nagyon alacsony adómérték mellett;
61. felhívja a tagállamokat, hogy a hatékony adóbeszedés és a káros adózási gyakorlatokkal szembeni fellépés biztosítása érdekében elegendő emberi erőforrással erősítsék meg adóhatóságait, mivel a forráshiány és a leépítések, valamint a megfelelő képzés, technikai eszközök és vizsgálati hatáskör hiánya egyes tagállamok adóhatóságait komolyan hátráltatja;
62. megjegyzi, hogy az EU-ban alkalmazott adókikerülési rendszerek egyike az úgynevezett ír kettős struktúra, amelyet 2020-ig ki fognak vezetni; felhívja a tagállamokat a kettős adóztatásról szóló egyezményeik átvilágítására annak biztosítása érdekében, hogy az adókikerülési rendszerek ne használhassák ki a nemzetközi adóügyi eltéréseket;
63. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy nem állnak rendelkezésre megbízható és elfogulatlan statisztikai kimutatások az adókikerülés és az adókijátszás nagyságrendjéről; hangsúlyozza, hogy megfelelő és átlátható módszereket kell kidolgozni az említett jelenségek kiterjedésének, továbbá az országok államháztartására, gazdasági tevékenységeire és közberuházásaira gyakorolt hatásaik számszerűsítésére;
64. felhívja a Bizottságot arra, hogy a jogbiztonság valamennyi érintett szereplő számára történő biztosítása érdekében bocssáson ki iránymutatást, amelyben egyértelmű különbséget tesz aközött, hogy az adókikerülés és az adókijátszás gyakorlatainak összefüggésrendszerében mi az, ami jogellenes, és mi az, ami jogszerű, még ha a törvény szellemének ellentmond is; felszólítja a tagállamokat és a harmadik országokat annak biztosítására, hogy az adókat kijátszó jogalanyokra és köztes szereplőkre kiszabott bírságokat és pénzügyi szankciókat ne lehessen leírni az adóból;
65. hangsúlyozza, hogy a felelős adózási stratégia követését a vállalati társadalmi felelősségvállalás egyik pillérének kell tekinteni, és hogy az adókijátszás, az adókikerülés és az agresszív adótervezés gyakorlatai nem egyeztethetők össze a vállalati társadalmi felelősségvállalással; ismételten felhívja a Bizottságot, hogy ezt az elemet illessze be vállalati társadalmi felelősségvállalásra vonatkozó frissített uniós stratégiába;
66. felhívja a vállalatokat, hogy a vállalati társadalmi felelősségvállalás szerves részeként maradéktalanul tegyenek eleget adófizetési kötelezettségeiknek;
67. ismételten emlékeztet a TAXE2 bizottság felhívására, hogy a Bizottság szervezeti rendszerén belül létre kell hozni az uniós adópolitika koherenciájával és koordinációjával foglalkozó új központot, amely uniós szinten értékeli és ellenőrzi a tagállamok adópolitikáját és biztosítja, hogy a tagállamok ne vezessenek be káros adóügyi intézkedéseket; ajánlja, hogy az uniós adópolitika koherenciájával és koordinációjával foglalkozó ilyen központnak a nemzeti adóhatóságok közötti együttműködés (többek között képzések és a legjobb gyakorlatok cseréje révén történő) biztosításán és megerősítésén túlmenően jogában álljon annak ellenőrzése is, hogy a tagállamok tiszteletben tartják-e a nem együttműködő adójogrendszerek közös uniós listáját;

2017. december 13., szerda

68. megismétli a Parlament ajánlásait ⁽¹⁾, miszerint olyan ellenintézkedéseket kell foganatosítani, amelyeket az Unió és a tagállamok mint az egyes állami testületek, bankok és finanszírozási programok részvényesei és finanszírozói alkalmazhatnak azokra a vállalatokra, amelyek adóparadicsomokat vesznek igénybe annak érdekében, hogy agresszív adótervezési rendszereket vezessenek be, és amelyek emiatt nem felelnek meg az Unió jó adóügyi kormányzással kapcsolatos normáinak;

69. megismétli az Bizottsághoz intézett felhívását, hogy módosítsa az európai jogszabályokat, beleértve az Európai Beruházási Bank (EBB) alapokmányát, az Európai Stratégiai Beruházási Alapról (ESBA) szóló rendeletet, a közös agrárpolitikáról (KAP) szóló négy rendeletet, valamint az európai strukturális és beruházási alapokról szóló öt rendeletet (Európai Regionális Fejlesztési Alap, Európai Szociális Alap, Kohéziós Alap, Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap, Európai Tengerügyi és Halászati Alap), annak megtiltása érdekében, hogy az uniós finanszírozás olyan végső kedvezményezettekhez vagy pénzügyi köztes szereplőkhöz kerüljön, amelyekről bebizonyosodott, hogy érintettek az adókijátszásban vagy az agresszív adótervezésben;

70. felhívja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy hozzák létre az európai vállalkozások kötelező, szabványosított és nyilvános nyilvántartását, hogy aktuális és hiteles információkat kapjanak a vállalatokról, és az EU-ban működő vállalatokra vonatkozó összehasonlítható és megbízható információkhoz való határokon átnyúló hozzáféréseken keresztül átláthatóságot teremtsenek;

71. javasolja, hogy a Bizottság értékelje a labdarúgók határokon átnyúló átigazolási által a tagállamok bevételeinek behajtására gyakorolt hatást, és terjesszen elő javaslatot olyan intézkedésekre – többek között az ilyen átigazolásokat megkönnyítő közvetítőkre vonatkozóan is –, amelyet megfelelőnek tart a jelentős bevételkiesés megelőzésére;

72. felszólítja a Bizottságot, hogy ne kössön kereskedelmi megállapodásokat olyan joghatóságokkal, amelyeket az EU adóparadicsomként határozott meg;

2.3. Információcsere

73. sajnálatosnak tartja, hogy a közigazgatási együttműködésről szóló irányelv (DAC) rendelkezéseit nem hajtották végre eredményesen – jóllehet ezek a panamai dokumentumok nyilvánosságra hozatalának időpontjában hatályban voltak –, és hogy a csere tárgyát képező információk és megállapítások mennyisége alacsony volt; emlékeztet arra, hogy az adók behajtása során megvalósítandó kölcsönös segítségnyújtás és az egyenlő versenyfeltételek biztosítása érdekében az adóhatóságok közötti automatikus információcsere a tagállamok számára kulcsfontosságú; felszólítja a Bizottságot, hogy tegyen javaslatot a tagállamok közötti adóügyi együttműködés további javítására azáltal, hogy adóügyekben kötelezővé teszi a válaszadást a csoportos megkeresésekre, hogy a határokon átnyúló adócsalást elkövetők elleni büntetőeljárás érdekében az egyik európai ország minden szükséges információt átadhasson a többinek;

74. mélyen aggasztja, hogy az elmúlt években nőtt a tagállamok által a multinacionális vállalatok számára megadott feltételes adómegállapítások száma, annak ellenére, hogy a LuxLeaks botrány társadalmi felháborodást váltott ki;

75. nyomatékosan hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak az adatvédelmi jogszabályokkal összhangban hozzáféréssel kell rendelkeznie a közigazgatási együttműködési irányelv keretében kicserélt minden információhoz annak érdekében, hogy megfelelően nyomon követhesse az irányelv alkalmazását és végrehajtását; hangsúlyozza, hogy ezeket az információkat egy központi nyilvántartásban a Bizottságnak kell tárolnia, mivel a versenyképesség terén a Bizottság kizárólagos hatáskörrel rendelkezik;

76. kéri az információk hatékonyabb cseréjét, kezelését és felhasználását, és sürgeti a közös jelentéstételi standardokra vonatkozó rendelkezések hatékony és következetes végrehajtását, a szakértői értékelési rendszer keretében alkalmazott megnevezéstől és megszegénytől a szankcióra épülő rendszer felé mozdulva el; felhívja a figyelmet arra, hogy a Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD) és a részt vevő aláíró államok közötti információcsere során viszonyosságnak kell érvényesülnie; felszólítja a tagállamokat, hogy támogassák a részt vevő fejlődő országokat e standardok végrehajtásában; hangsúlyozza, hogy az országoknak nem csupán a közös adatszolgáltatási standardok mellett kell

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2015. december 16-i állásfoglalása a Bizottságnak szóló ajánlásokkal a társaságiadó-politikák Európai Unión belüli átláthatóvá tételéről, összehangolásáról és közelítéséről; C3. ajánlás.

2017. december 13., szerda

elkötelezniük magukat, hanem a rendszer végrehajtása és a kiváló minőségű adatok rendelkezésére bocsátása mellett is; rámutat arra, hogy a jelenlegi közös jelentéstételi standardnak is vannak gyengeségei, és üdvözli, hogy az OECD dolgozik a standard pontosításán annak hatékonyabbá tétele érdekében; felszólítja a Bizottságot, hogy járuljon hozzá a jogházagok megszüntetéséhez;

77. szorgalmazza a nyilvános kereskedelmi nyilvántartások, a tényleges tulajdonosokra vonatkozó nyilvánosan elérhető nyilvántartások és a nyilvános országonkénti jelentéstétel javítását annak érdekében, hogy áthidalják azokat a korlátozásokat, amelyeket az OECD az adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás megakadályozására szolgáló, adózási egyezményekkel összefüggő intézkedések végrehajtásáról szóló, 2017. júniusi többoldalú egyezménye vezetett be, amely lehetőséget ad az országoknak a partnerek kiválasztására, lehetővé téve ezzel a gyakorlatban a kétoldalú kapcsolatokat;

78. hangsúlyozza, hogy a határokon átnyúló jellegű, potenciálisan agresszív adótervezési rendszerekre vonatkozó kötelező automatikus információcserét (6. közigazgatási együttműködési irányelv) nemcsak az adóhatóságok számára kell elérhetővé tenni;

79. felhívja a Bizottságot, hogy az EU és a nemzetközileg elfogadott normákhoz nem csatlakozott harmadik országok közötti információcsere során biztosítsa a viszonyosságot; hangsúlyozza, hogy hathatós szankciókat kell kiszabni az európai ügyfelekkel rendelkező, de az automatikus információcserére vonatkozó előírásoknak nem megfelelő pénzügyi intézményekre; úgy véli, hogy az EU és a harmadik országok közötti lehetséges konfliktusok megoldása érdekében egy vitarendezési mechanizmust kell beépíteni ebbe a javaslatba; emlékeztet arra az ajánlására, hogy forrásadót vagy hasonló hatású intézkedést kell bevezetni annak érdekében, hogy a nyereség ne hagyhassa el adózatlanul az EU-t;

80. úgy ítéli meg, hogy az adóhatóságoknak való információszolgáltatásra kötelezettek körének meg kell egyeznie a pénzmosás elleni irányelvben felsoroltakkal, konkrétan az alábbiakkal:

1) hitelintézetek;

2) pénzügyi intézmények;

3) a szakmai tevékenységük gyakorlása keretében eljáró alábbi természetes vagy jogi személyek:

a) könyvvizsgálók, külső könyvelők és adótanácsadók;

b) közjegyzők és más független jogi hivatás képviselői, ha azok akár az ügyfelük nevében vagy javára bármilyen pénzügyi vagy tulajdoni ügyletben járnak el, vagy ügyfelüknek az alábbiakra vonatkozó ügyletek tervezésében vagy végrehajtásában nyújtanak segítséget:

i. ingatlan vagy üzleti részesedés adásvétele;

ii. az ügyfél pénzének, értékpapírjainak vagy más vagyoni eszközeinek kezelése;

iii. bankszámlák, megtakarítási vagy értékpapírszámlák megnyitása vagy kezelése;

iv. társaságok létesítéséhez, működtetéséhez vagy vezetéséhez szükséges hozzájárulások megszervezése;

v. bizalmi vagyonkezelési konstrukciók, társaságok, alapítványok vagy hasonló konstrukciók létesítése, működtetése vagy vezetése;

c) az a) vagy b) pont hatálya alá nem tartozó, bizalmi vagyonkezelési tevékenységet végző, illetve társasági szolgáltatók;

d) ingatlanügynökök;

2017. december 13., szerda

- e) árukkal kereskedő más természetes vagy jogi személyek, amennyiben legalább 10 000 EUR összegű készpénzfizetést teljesítenek vagy kapnak, attól függetlenül, hogy az ügyletre egyetlen műveletben vagy több, összetartozónak tűnő műveletben kerül-e sor;
- f) szerencsejáték-szervezők;

3. Pénzmosás

3.1. Pénzmosás elleni jogszabályok

81. hangsúlyozza, hogy a tagállamoknak hatékonyan és következetesen végre kell hajtaniuk a pénzmosás elleni irányelv rendelkezéseit, felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy biztosítsák a jogszabályok megfelelő végrehajtását; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy javítsa a meglévő ellenőrzési rendszereket, és bocsásson megfelelő forrásokat a rendelkezésükre; felszólítja a Bizottságot, hogy a pénzügyi bűncselekmények megelőzése érdekében rendeljen több erőforrást munkacsoportjához;

82. hangsúlyozza, hogy az uniós pénzmosás elleni negyedik irányelv jogi keretének teljes mértékben meg kell tiltania a bemutatóra szóló anonim részvényeket, mivel bebizonyosodott, hogy ha e részvények megfelelő nyilvántartásba vétele nem történik meg, akkor hasznos eszközt kínálnak a pénzmosás nemzetközi rendszereinek létrehozásához; felhívja a tagállamokat a 2017. június 26-án hatályba lépett 4. pénzmosási irányelv megfelelő végrehajtására és alkalmazására; felszólítja a Bizottságot az irányelv megfelelő végrehajtásának és alkalmazásának nyomon követésére;

83. felszólítja a Bizottságot, hogy indítson kötelezettség-szegési eljárást azon tagállamokkal szemben, amelyek a panamai dokumentumok és egyéb kiszivárogtatások bizonyítékai alapján nem felelnek meg az uniós jognak;

84. felszólít a társaságok, alapítványok, bizalmi vagyonkezelők és egyéb vagyonkezelők tényleges tulajdonosait tartalmazó, rendszeresen frissített, szabványosított, nyilvánosan hozzáférhető nyilvántartások létrehozására, amelyekben szerepelnek a kereskedelmi és nem kereskedelmi bizalmi vagyonkezelők annak meghiúsítása érdekében, hogy a végső tényleges tulajdonosok megőrizhessék anonimitásukat; kéri, hogy a tényleges tulajdonos fogalom meghatározásában csökkentsék a részvényekre vonatkozó küszöbértéket; úgy véli, hogy az EU-nak és tagállamainak vezető szerepet kell vállalniuk a végső tényleges tulajdonosokra vonatkozó átláthatósági előírásoknak a nemzetközi fórumokon történő előmozdításában;

85. hangsúlyozza a francia pénzügyi információs egységek képviselőinek a pénzmosás, adókikerülés és adókijátszás tekintetében az uniós jog állítólagos megsértésének és az annak alkalmazása során állítólagosan elkövetett hivatali visszaosságoknak a kivizsgálásával foglalkozó vizsgálóbizottság előtt tett felhívását, amely szerint a Pénzügyi Akció Munkacsoport pénzügyi felügyeletre vonatkozó 26. ajánlásával összhangban európai szinten kifejezetten elő kell írni, hogy az illetékes felügyeleti hatóság által ellátott felügyelet visszanyúlhat egészen a csoport anyavállalatáig;

86. felszólítja a Bizottságot, hogy felügyelje a nyilvánosan elérhető ingatlan-nyilvántartások létrehozását;

87. szorgalmazza a tényleges tulajdonosok azonosítását, akik közé tartoznak mindazon természetes személyek, akik valamely jogi entitás végső tulajdonosai, vagy afölött végső irányítást gyakorolnak legalább egy részvény vagy az azzal egyenértékű, az adott entitásban megszerzett minimális részesedési egység közvetlen vagy közvetett tulajdonosaként – beleértve a bemutatóra szóló részvények birtoklását is –, illetve más módon gyakorolt irányítás révén, amennyiben ez a jogi személy nem a szabályozott piacon jegyzett olyan társaság, amelyre az uniós jognak megfelelő adatközlési követelmények vagy azokkal egyenértékű, a tulajdonosi információk megfelelő szintű átláthatóságát garantáló nemzetközi standardok vonatkoznak;

88. megjegyzi, hogy az ilyen, első látásra legitim tranzakciók következtében bankszámlákon elhelyezett illegális összegek jogszerűvé válnak; hangsúlyozza ezért, hogy a pénzmosás elleni szabályokat új illegális tevékenységek felbukkanásának megelőzése érdekében ki kell terjeszteni az ingatlanpiacra is;

89. hangsúlyozza, hogy javítani kell az ügyfél-átvilágítási ellenőrzések végrehajtását annak biztosítása érdekében, hogy az ügyfelek fogyasztói profiljához kapcsolódó megfelelő kockázatelemzés kerüljön elvégzésre; hangsúlyozza, hogy az ügyfél-átvilágítási kötelezettségnek még kiszervezés esetén is a kötelezett jogalany felelősségének kell lennie; kéri e felelősség egyértelmű meghatározását és olyan rendelkezés előírását, amelynek értelmében büntetések alkalmazandók, ha kiszervezés esetén hanyagság történik vagy összeférhetetlenség áll fenn; úgy véli továbbá, hogy a kötelezett szolgáltatók körét ki kell terjeszteni számos más ingatlanügynökségre is annak biztosítása érdekében, hogy az ügyfél-átvilágítási intézkedéseket a szabályozott és a jelenleg még nem szabályozott szereplőkre egyaránt alkalmazzák; kéri az ügyfél-átvilágítások uniós szintű harmonizálását, a megfelelőségük garantálása érdekében megfelelő formát adva ezeknek az eljárásoknak;

2017. december 13., szerda

90. úgy véli, hogy a pénzmosást, az adókijátszást és az adócsalást büntető szankcióknak szigorúbbnak és nagyobb elrettentő hatásúnak kellene lenniük, és hogy a tagállamoknak kockázatalapú megközelítést kellene alkalmazniuk, amikor a forrásokat ilyen jogellenes gyakorlatok felszámolására fordítják; üdvözli ezzel összefüggésben a Bizottságnak a pénzmosással szembeni büntetőjogi fellépésről szóló európai parlamenti és tanácsi irányelvre irányuló javaslatát (COM(2016)0826); felszólítja a tagállamokat annak megvizsgálására, hogy a rendkívül súlyos adócsalás eseteiben nem volna-e célszerű betiltani a vádalku lehetőségét; megjegyzi ugyanakkor, hogy ezzel párhuzamosan az EU-nak és a tagállamoknak a kötelezett szolgáltatók minden kategóriájára ösztönzőket kell kidolgozniuk, amelyek elriasztják őket az ilyen cselekményekben való részvételtől, és azt megfosztják jövedelmező jellegétől; felhívja a tagállamokat, hogy vizsgálják felül a pénzmosás elévülésére vonatkozó előírást annak elkerülése érdekében, hogy az illetékes hatóságok időben történő fellépésének elmaradása következtében e cselekmények elévüljenek;

91. felhív európai szintű, hatékony ellenőrzési mechanizmus bevezetésére, amely eléri a kapcsolatban álló joghatóságokat is, mivel a Pénzügyi Akció Munkacsoport kölcsönös felülvizsgálatait és rendszeres kölcsönös értékeléseit könnyen meghiúsíthatja a politika vagy más szereplők hallgatolagos jóváhagyása;

92. hangsúlyozza, hogy meg kell állapodni a „politikai közszereplő” fogalmának közös, uniós szintű értelmezése és meghatározása tekintetében;

93. felhív az „adózási bűncselekmények” fogalmának uniós szinten összehangolt meghatározására, valamint egy különálló büntetőjogi eszköz létrehozására, amelyet az EUMSZ 83. cikkének (2) bekezdése vagy végső soron az EUMSZ 116. cikke alapján fogadnak el, ha a tagállamok nem tudnak megállapodni a belső piaci versenyfeltételek torzulásának megszüntetéséről; felszólít a „pénzmosási alpbűncselekmények” fogalmának uniós szinten összehangolt meghatározására, valamint azoknak a mentességeknek a szűkítésére, amelyek alapján a tagállamok elutasíthatják az együttműködést és információcserét; emlékeztet a pénzmosás elleni negyedik és ötödik irányelv felülvizsgálatával kapcsolatos álláspontjára, miszerint az adózási bűncselekményeket külön kell választani attól a követelménytől, hogy szabadságvesztéssel vagy szabadságelvonással járó intézkedéssel legyen büntethető;

94. aggodalmát fejezi ki olyan programok lefolytatása miatt, amelyek során az EU-ban állandó lakhellyel nem rendelkező személyek kaptak állampolgárságot, amely programokat „aranyvízum-programoknak” vagy „harmadik országbeli állampolgárokat célzó befektetői programoknak” is hívnak, mert ezek során harmadik országbeli állampolgárok pénzügyi ellentételezés fejében kaptak uniós állampolgárságot anélkül, hogy megfelelő – vagy egyáltalán bármilyen – átvilágításon estek volna át; felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy amikor a tagállamok ilyen programok keretében állampolgárságot adnak, eleget tesznek-e a pénzmosási irányelv és a kapcsolódó egyéb uniós jogszabályok előírásainak;

95. felszólítja a Bizottságot és a Tanácsot, hogy vegye komolyan a negyedik pénzmosás elleni irányelv (AMLD IV) (COM(2016)0450) ambiciózus felülvizsgálatát, amelyről a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottsága és Állampolgári Jogi, Bel- és Igazságügyi Bizottsága⁽¹⁾ 2017. február 28-án szavazott, és amely számos joghézagot bezár, és jelentős mértékben megerősíti a jelenlegi pénzmosás elleni jogszabályokat például azzal, hogy szigorítja a tényleges tulajdonos fogalmának meghatározását, továbbá nem engedi meg, hogy felsővezetőket, kinevezett igazgatókat és más meghatalmazott köztes szereplőket jelöljenek meg tényleges tulajdonosként, kivéve, ha megfelelnek a kritériumokat, valamint azzal, hogy teljes hozzáférést biztosít a nyilvánosság számára a vállalatok és vagyongazdálkodók tényleges tulajdonosainak nyilvántartásához, és hatékonyabb szankcionálási mechanizmust hajt végre a pénzmosás elleni irányelv megsértése esetén; ezért sürgeti a Bizottságot és a Tanácsot, hogy a folyamatban lévő háromoldalú tárgyalások során ne gyengítsék meg a Parlament határozott javaslatát;

96. felszólít arra, hogy az új technológiákkal és pénzügyi termékekkel, például a származtatott ügyletekkel, a cseretületekkel és a virtuális valutákkal kapcsolatban újonnan felmerülő kockázatok kapjanak fokozott politikai és szabályozási figyelmet⁽²⁾;

97. felszólítja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy miként lehetne kiaknázni az új technológiák, például az egységes digitális személyazonosítók által kínált potenciális lehetőségeket a súlyos pénzügyi bűncselekmények azonosításának megkönnyítésére, biztosítva eközben az alapvető jogok, közöttük a magánélethez való jog tiszteletben tartását;

⁽¹⁾ Lásd az A8-0056/2017-es jelentést.

⁽²⁾ A PANA bizottság által szervezett 2017. január 24-i meghallgatás Brooke Harrington és más szakértők részvételével.

2017. december 13., szerda

98. felhívja a Bizottságot, hogy sürgősen vizsgálja meg az e-szerencsejátékok, a virtuális pénznemek, a kriptovaluták, a blokklánc-technológia és a FinTech technológiák pénzmosással és adóbűncselekményekkel kapcsolatos vonatkozásait; felhívja továbbá a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy milyen intézkedésekkel – többek között jogalkotási úton – lehetne e tevékenységeket szabályozási keretbe foglalni annak érdekében, hogy egyre kevesebb eszköz legyen felhasználható pénzmosásra;

99. nyomatékosan kéri, hogy kobozzák el a bűncselekményekből származó vagyonekat; kéri ennek érdekében a vagyoni eszközök befagyasztását és vagyonek kobozást elrendelő határozatok kölcsönös elismeréséről szóló rendelet mihamarabbi elfogadását, a bűncselekményből származó vagyontárgyak elkobzásával kapcsolatos, határokon átnyúló fellépés megkönnyítése érdekében; hangsúlyozza, hogy a Bizottság által javasolt jogi eszköz a szubszidiaritás elvének tiszteletben tartása mellett lehetővé teszi majd a jobb együttműködést és az ilyen határozatok könnyebb elismerését;

100. kiemeli, hogy lépéseket kell tenni azért is, hogy összehangolják a nemzeti stratégiákat az európai ügynökségek és szervek – például az Europol, az Eurojust és az OLAF – stratégiáival; nyomatékosan kéri, hogy az együttműködés elősegítése érdekében számolják fel az információcserre útjában álló jogi akadályokat;

101. üdvözli Portugália kormányának a bemutatóra szóló részvények kibocsátásának tilalmára és a jelenlegi ilyen részvények nominális értékpapírokra való átváltására vonatkozó közelmúltbeli döntését, és sürgeti az Európai Bizottságot, hogy tegyen javaslatot egy ugyanilyen hatású uniós szintű jogszabályra;

102. az uniós hitelintézetek igazgatótanácsi tagjai és részvényesei alkalmasságának és szabályszerű magatartásának illetékes hatóságok általi sokkal szigorúbb ellenőrzésére szólít fel; véleménye szerint olyan feltételeknek kell bevezetni, amelyek lehetővé teszik az illetékes hatóságok számára mind a részvényesek, mind az igazgatótanács tagjai értékelési kritériumainak folyamatosan felügyeletét, jelenleg ugyanis ezek rendkívül megnehezítik a már elfogadott jóváhagyás visszavonását; úgy véli továbbá, hogy a felvásárlások kifogásolásával összefüggésben az ütemezést és a rugalmasságot szélesíteni kell, különösen, ha ez szükséges ahhoz, hogy az illetékes hatóságok saját maguk vizsgálhassák meg a harmadik országokban történt eseményekre vonatkozó és politikai közszereplőkkel kapcsolatos információkat;

3.2. Pénzügyi információs egységek

103. úgy véli, hogy az európai pénzügyi információs egységek jogállásának és működésének összehangolása révén meg kell erősíteni az információcserét; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy a pénzügyi információs egységek platformján indítson el egy projektet azon információforrások azonosítására, amelyekhez a pénzügyi információs egységek jelenleg hozzáférnek; felszólítja az Európai Bizottságot, hogy adjon ki iránymutatást arról, hogyan biztosítsák az európai pénzügyi információs egységek hatás- és jogköreinek erősebb konvergenciáját a pénzügyi információs egységek által megszerezhető és egymás között cserélhető pénzügyi, igazgatási és bűnüldözési információk minimális közös körének és tartalmának azonosításával; úgy véli, hogy az iránymutatásnak a pénzügyi információs egységek stratégiai elemzési feladatai közös értelmezésének magyarázatait is magában kell foglalnia;

104. úgy véli, hogy a hatékonyság fokozása érdekében minden európai pénzügyi információs egységnek korlátlan és közvetlen hozzáféréssel kell rendelkeznie kötelezett egységektől és nyilvántartásokból származó, és a feladataikhoz kapcsolódó minden információhoz; biztosítani kell továbbá, hogy a pénzügyi információs egységek egy másik uniós pénzügyi információs egység kérése alapján is hozzájuthassanak ehhez az információhoz, és megoszthassák azt a kérelmező pénzügyi információs egységgel.

105. javasolja, hogy a pénzügyi információs egységek közötti információcserre előmozdítása érdekében a tagállamok a pénzmosási irányelv végrehajtása során vonják vissza azt a követelményt, hogy a pénzügyi információs egységeknek tanúsítványt kell beszerezniük harmadik féltől, hogy hírszerzési célokból információt oszthassanak meg egy másik pénzügyi információs egységgel; felkéri a Bizottságot, hogy adjon ki iránymutatást a pénzmosási irányelv általános rendelkezéseiről, különösen a más pénzügyi információs egységekkel való „spontán és gyors” információcserre szükségességéről;

106. rámutat arra, hogy a kommunikáció fokozására van szükség nemcsak a releváns nemzeti szintű illetékes hatóságok között, hanem a különböző tagállamokban működő pénzügyi információs egységek között is; felhívja a Bizottságot, hogy hozzon létre uniós teljesítményértékelési rendszert a begyűjtendő és megosztandó információk egységesítése, valamint a pénzügyi információs egységek közötti együttműködés fokozása szolgálatában; rámutat, hogy ennek magában kell foglalnia a FIU.net megerősítését nemcsak az Europol közreműködésével, hanem magán az Europolon belül is, különös tekintettel a pénzügyi információs egységek közötti információáramlásról, ezek tevékenységéről és az általuk végzett elemzések eredményeiről szóló információk és statisztikák kinyerésének lehetővé tételére, valamint a pénzmosás és az adócsalás felszámolása tekintetében az Eurojust rendelkezésére álló hatáskörök és erőforrások gyarapítására is; felhívja továbbá a tagállamokat, hogy a vizsgálati kapacitások, valamint a gyanús ügyletekre vonatkozóan beérkező egyre több bejelentés megfelelő feldolgozására és kiaknázására irányuló együttműködés megerősítése érdekében gyarapítsák a pénzügyi információs egységek emberi, pénzügyi és technikai erőforrásait;

2017. december 13., szerda

107. megjegyzi, hogy a pénzügyi információs egységek által egymásnak eljuttatott információk felhasználására vonatkozó szabályozást felül kell vizsgálni, és uniós és globális szinten is egységesíteni kell, hogy ezeket az információkat fel lehessen használni az adóbűncselekmények elleni küzdelemben, illetve bizonyíték képzése céljával;

108. kitart amellett, hogy a pénzügyi információs egységek vezetői tisztségeibe történő kinevezéseknek függetlennek kell lenniük és szakmai képezéseken kell alapulniuk, és hogy a kiválasztási folyamatot átláthatóvá kell tenni és felügyelet alá kell vonni; hangsúlyozza, hogy az adócsalásra és a pénzmosásra vonatkozó szabályok végrehajtásával megbízott intézmények függetlenségét közös szabályokkal kell biztosítani, valamint szavatolni kell a pénzügyi információs egységek jelentéseinek nyomon követését végző bűnüldöző szervek teljes függetlenségét is;

109. felszólítja a Bizottságot annak ellenőrzésére, hogy ezt a kötelezettséget minden tagállamban kellően betartják-e;

110. megismétli a pénzmosás elleni ötödik irányelvre (AMLD V.) vonatkozó álláspontját, miszerint európai pénzügyi információs egységet kell létrehozni, valamint hatékony és összehangolt információcsere-rendszert és központi adatbázisokat kell biztosítani; hangsúlyozza, hogy a tagállamok pénzügyi információs egységeit támogatni kell, különösen a határokon átnyúló esetekben;

111. rendkívül fontosnak tartja, hogy az illetékes hatóságok ne várják meg, amíg az adótanácsadók és adófizetők által használt digitális technológiák miatt szükségessé váló feladatok túlterhelik őket; úgy véli, hogy az illetékes hatóságoknak ezért saját eszköztárat és nyomozási kapacitásokat kell kiépíteniük; úgy véli, hogy ez lehetőséget kínál az illetékes hatóságoknak, hogy új megoldásokat keressenek a forráselosztás gyakori problémájára, illetve arra, hogy segítsék egymás közötti együttműködésük javítását;

4. Köztes szereplők

112. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a köztes szereplőket jelenleg egyenlőtlen módon szabályozzák az EU-ban; kéri a Tanácsot, hogy mielőbb vitassa meg és fogadja el a határokon átnyúló, bejelentendő megállapodásokkal összefüggésben az adózás területén kötelező automatikus információcserére vonatkozó bizottsági javaslatot (COM(2017)0335), amelynek célja a köztes szereplők jelentéstételi kötelezettségeinek megerősítése; bátorítja a tagállamokat annak fontolórára vételére, hogy milyen lehetséges előnyük származhat az irányelv hatályának tisztán belföldi esetekre történő kiterjesztéséből;

113. hangsúlyozza, hogy e javaslat szükséges ahhoz, hogy az ilyen gyakorlatokban részt vevő köztes szereplőkre vonatkozó jogszabályok kidolgozása révén fel lehessen számolni az agresszív adótervezést potenciálisan lehetővé tevő „kiskapukat”;

114. megjegyzi, hogy a vagyonkezelés meglehetősen szabályozatlan módon történik, és hogy az egyenlő versenyfeltételek létrehozása és e szakma jobb szabályozása és meghatározása érdekében kötelező nemzetközi szabályokat és normákat kell létrehozni; felszólítja e tekintetben a Bizottságot, hogy minden érdemleges nemzetközi fórumon kezdeményezze ilyen normák és szabályok megteremtését;

115. elismeri, hogy az önszerveződés és az önszabályozás tekintetében felügyeletet kell gyakorolni; felhívja a Bizottságot annak értékelésére, hogy szükség van-e uniós szintű célzott intézkedésekre, megvizsgálva többek között új jogszabályok kidolgozásának lehetőségét annak biztosítása érdekében, hogy a kötelezett jogalanyok önszabályozása megfelelő felügyelet alá kerüljön, például különálló és független nemzeti szabályozó/felügyeleti szerv formájában;

116. felszólítja a Bizottságot, hogy a tagállamokkal és felügyeleti szervekkel együttműködésben adjon ki iránymutatást annak érdekében, hogy egységesítsék a kötelezett szolgáltatók beszámoló formátumát az információk feldolgozásának és pénzügyi információs egységek közötti cseréjének megkönnyítésére;

117. felszólít az adóügyi köztes szereplők ösztönzőkkel történő szabályozására annak érdekében, hogy tartózkodjanak az adócsalástól és adókikerüléstől, valamint az abból hasznot húzó személyek fedezésétől;

118. hangsúlyozza, hogy ha a köztes szereplő székhelye az EU-n kívül található, az érintett adófizető köteles legyen potenciálisan agresszív adótervezési rendszereit a végrehajtásuk előtt közvetlenül megküldeni hazája adóhatóságainak annak érdekében, hogy ez utóbbiak a megfelelő intézkedések meghozatalával kezelni tudják az adózási kockázatokat;

2017. december 13., szerda

119. úgy véli, hogy a köztes szereplők szerepének szigorúbb szabályozása előnyös lenne az egész ágazat számára, mivel a becsületes köztes szereplők többé nem lennének hátrányban a tisztességtelen verseny miatt, és így elválna a búza az ocsútól;

120. felszólít arra, hogy mind uniós, mind tagállami szinten sújtsák szigorúbb, hatékonyabb, nagyobb visszatartó erővel bíró és arányosabb szankciókkal azokat a bankokat és köztes szereplőket, amelyek és akik tudatosan, szándékosan és rendszeresen közreműködnek jogellenes adózási vagy pénzügyi rendszerekben; hangsúlyozza, hogy e szankciókat ne csupán magukkal a társaságokkal, hanem az azok vezető posztjait betöltő személyekkel és a rendszerekért felelős igazgatósági tagokkal szemben is alkalmazni kell; hangsúlyozza, hogy a komoly büntetések alapvető fontosságúak, és úgy véli, hogy a nyilvános megszégyenítés elriaszthatná a köztes szereplőket a kötelezettségeik alóli kibújástól, és a jogszabályoknak való megfelelésre ösztönözné őket;

121. felszólítja a tagállamokat, hogy biztosítsák, hogy az átláthatatlan tényleges tulajdonosi rendszerek kockázatainak leginkább kitett (a pénzügyi kockázatokról szóló bizottsági értékelésben meghatározott) ágazatokat hatékonyan felügyelik és ellenőrzik; felszólítja a tagállamokat, hogy nyújtsanak iránymutatást az adótanácsadókat, ellenőröket, külső könyvvizsgálókat, jegyzőket és egyéb független jogi szakembereket érintő ügyletekből eredő kockázati tényezőkről;

122. kéri a pénzügyre, az adókikerülésre és az adócsalásra vonatkozó szabályok jobb végrehajtását, elriasztva e gyakorlatoktól a nyilvános láthatóság – különösen az adóügyi és pénzügyi szakmai tanácsadókat is érintő végrehajtási intézkedésekre vonatkozó állami statisztikák javítása – révén;

123. hangsúlyozza, hogy fokozni kell az EU-ban adózási szakemberként működő köztes szereplők nemzeti tanúsítási rendszereinek ellenőrzését, felügyeletét és koordinációját; kéri a tagállamokat, hogy vonják vissza az engedélyeket, ha bebizonyosodik, hogy a köztes szereplő aktívan határokon átnyúló adókikerülést, illegális adótervezést és pénzügyi segítséget elő vagy tett lehetővé;

124. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg, hogy a tagállamok illetékes hatóságai betartották-e az uniós jogban (például a IV. tökéletesítési-irányelvben) már elrendelt, a köztes szereplőkre vonatkozó engedélyezési eljárásokat;

125. kéri, hogy a jogászszakma oly módon igazítsa ki munkamódszereit, hogy a jogi képviselő és ügyfele közötti kiváltságon alapuló elv ne gátolja a gyanús ügyletek vagy más, potenciálisan illegális tevékenységek bejelentését – az Európai Unió Alapjogi Chartája által szavatolt jogoknak és a büntetőjog általános elveinek sérelme nélkül –, illetve hogy ugyanezt a célt követve javítsa meglévő módszertanát;

126. felhívja a tagállamokat intézkedések bevezetésére annak megakadályozása érdekében, hogy az EU-ban bejegyzett köztes szereplők aktív tevékenységet folytassanak a nem együttműködő joghatóságok közös uniós jegyzékében szereplő joghatóságokban vagy a pénzügyi és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben stratégiai hiányosságokkal rendelkező országok uniós listáján szereplő országokban, például oly módon, hogy az ilyen szereplőket kizárják a közbeszerzési eljárásokból; felhívja a Bizottságot, hogy végezzen hatásértékelést olyan tilalom bevezetésének lehetőségére tekintetben, amelynek értelmében az EU-ban bejegyzett köztes szereplők nem folytathatnak aktív tevékenységet nem együttműködő joghatóságok közös uniós jegyzékében szereplő joghatóságokban vagy a pénzügyi és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemben stratégiai hiányosságokkal rendelkező országok uniós listáján szereplő országokban;

127. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi együttműködés javítása érdekében globális szinten össze kell hangolni a pénzügyi ellenőrzési és számviteli követelményeket, hogy visszatartsák a számviteli és könyvvizsgálati vállalatokat az illegális adókonstrukciókban való közreműködéstől; úgy véli ezzel kapcsolatban, hogy a nemzetközi számviteli standardok jobb végrehajtását hatékony eszköznek kell tekinteni;

2017. december 13., szerda

4.1. Bankok

128. minden tagállamot ösztönöz arra, hogy a negyedik pénzmossási irányelvben (AMLD IV) ajánlottak szerint hozzanak létre a bankszámla-nyilvántartási rendszereket vagy elektronikus adatvisszanyerési rendszereket, ami biztosítaná a pénzügyi információs egységek és az illetékes hatóságok számára a bankszámlákkal kapcsolatos információkhoz való hozzáférést; javasolja a jogi vagy természetes személyekhez köthető valamennyi bankszámlát tartalmazó nemzeti bankszámla-nyilvántartások egységesítésének és összekapcsolásának fontolóra vételét azzal a céllal, hogy azok könnyen hozzáférhetőek legyenek az illetékes hatóságok és a pénzügyi információs egységek számára;

129. javasolja, hogy a bankszámla-nyilvántartás rögzítsen és tegyen közzé statisztikákat adóparadicsomokkal és a pénzmosság szempontjából kiemelt kockázatot jelentő országokkal való ügyletekre vonatkozóan, és az adatokat bontsa le kapcsolt felek és nem kapcsolt felek közötti ügyletek, valamint tagállamok szerint;

130. elismeri, hogy a tényfeltárások szerint a bankok négy széles körű tevékenységben vettek részt, nevezetesen az offshore struktúrák biztosításában és irányításában, a bankszámlák offshore szervezetek számára történő nyújtásában, egyéb pénzügyi termékek biztosításában és levelező bankok biztosításában ⁽¹⁾; hangsúlyozza a levelező bankokra vonatkozó szabályok tisztázásának és megszigorításának fontosságát az offshore kategóriájú, illetve együttműködést megtagadó joghatóságokba irányuló átutalásokkal kapcsolatban, kötelezővé téve a tevékenységek beszüntetését, amennyiben a felek nem adják át a tulajdonosi körre vonatkozó információkat;

131. kéri a bankokkal szemben hatékony szankciók szigorú alkalmazását, elrendelve azon pénzügyi intézetek banki engedélyének felfüggesztését vagy visszavonását, amelyekről bebizonyosodott, hogy részt vettek pénzmosság, adókikerülés vagy agresszív adótervezés előmozdításában vagy lehetővé tételében;

132. hangsúlyozza az anyabankok és fiókvállalataik közötti jobb koordináció jelentőségét mind az EU-n belül, mind harmadik országokkal, biztosítva a belső magatartási kódexek és a pénzmosság elleni jogszabályok maradéktalan tiszteletben tartását;

133. hangsúlyozza, hogy a pénzmosság elleni szabályok teljes körű végrehajtásának biztosítása érdekében a nemzeti bankfelügyeletnek rendszeres jelleggel és szűrőpróbaszerűen egyaránt ellenőrzéseket kellene végeznie;

134. felhív az Európai Központi Bank és az Európai Bankhatóság (EBH) hatásköreinek kibővítésére annak érdekében, hogy rendszeres (előre bejelentett vagy figyelmeztetés nélküli) megfelelési ellenőrzéseket végezzenek az uniós bankszektorban bárhol és bármikor, a jelenlegi rendszerben ugyanis csupán akkor végezhetnek ellenőrzést, ha egy adott eset már vizsgálat alatt áll vagy nyilvánosságra került;

135. felszólít annak elemzésére, hogy kivitelezhető-e az, hogy a felügyeleti hatóságok engedélyt kapjanak arra, hogy banki vizsgálatot végezzenek abban az esetben, ha egy számlatulajdonos neve nem ismert;

136. üdvözlí az uniós pénzügyi rendszer kockázatainak és sebezhető pontjainak meglévő elemzését; hangsúlyozza mindazon új technológiák és pénzügyi termékek azonosításának fontosságát, amelyek potenciálisan felhasználhatók a pénzmosság eszközeként; kéri, hogy ezen elemzés alapján a pénzmosság elleni rendelkezések épüljenek be minden új javaslatba, amelyek tárgyát ilyen új technológiák, többek között pénzügyi technológia (FinTech) képezi;

137. kéri, hogy a holland példát követve a banki ágazat önkéntes kötelezettségvállalás keretében tegyen esküt, hogy nem üzletel adóparadicsomokkal;

4.2. Jogászok

138. rámutat, hogy a szakmai titoktartás nem használható fel jogellenes gyakorlatok védelme és leplezése szándékával, és nem sértheti a törvény szellemét, nyomatékosan kéri, hogy a jogi képviselő és ügyfele közötti kiváltságon alapuló elv ne nehezítse meg a gyanús ügyletek vagy más, potenciálisan illegális tevékenységek bejelentését, az Európai Unió Alapjogi Chartája által szavatolt jogoknak és a büntetőjog általános elveinek sérelme nélkül; felszólítja a tagállamokat, hogy adjanak

⁽¹⁾ „The Panama Papers: Breaking the Story of How the World's Rich and Powerful Hide their Money” (A panamai dokumentumok, avagy miként rejtik el pénzüket a világ gazdag és hatalommal rendelkező szereplői?), Obermayer and Obermaier, 2016.

2017. december 13., szerda

ki iránymutatást az ügyvédi titoktartási kötelezettség értelmezéséről és alkalmazásáról, és húzzanak egyértelmű választóvonalat a hagyományos jogi tanácsadás és a pénzügyi szereplőként eljáró jogászok között;

139. hangsúlyozza, hogy az a jogász, aki konkrét védelmi vagy jogi képviselési vagy jogi tanácsadási feladatát meghaladó területen végez tevékenységet, a közrend megóvásához kapcsolódó bizonyos körülmények között kötelezhető arra, hogy a tudomására jutott bizonyos információkat közöljön a hatóságokkal;

140. hangsúlyozza, hogy az ügyfelek számára tanácsot adó jogászoknak jogi társfelelősséget kell viselniük, ha bűncselekménynek minősülő adókikerülési tervet, agresszív adótervezést vagy pénzmosáshoz vezető rendszereket alakítanak ki; emlékeztet arra, hogy rendszeresen, büntetőjogi és fegyelmi szankciókkal egyaránt sújtani kell azokat, akik csalásban bűnrészességet vállalnak;

4.3. Számvitel

141. hangsúlyozza, hogy a nemzetközi együttműködés javítása érdekében globális szinten össze kell hangolni a pénzügyi ellenőrzési és számviteli követelményeket, tiszteletben tartva egyúttal a demokratikus legitimitásra, az átláthatóságra, az elszámoltathatóságra és az integritásra vonatkozó európai előírásokat, és elriasztva a számviteli és könyvvizsgálati vállalatokat, valamint az egyéni tanácsadókat attól, hogy adókikerülést, agresszív adótervezést vagy pénzmosást segítsenek elő; kéri a közelmúltban elfogadott ellenőrzési csomag ⁽¹⁾ megfelelő végrehajtását, valamint felkéri az Európai Könyvvizsgáló-felügyeleti Szervek Bizottságát mint a nemzeti ellenőrző szervek együttműködésének új keretét, hogy az Unióban mindenütt erősítse meg az ellenőrzési- felügyeletet; úgy véli ezzel kapcsolatban, hogy a nemzetközi számviteli standardok jobb végrehajtását az átláthatóságra és elszámoltathatóságra vonatkozó uniós előírások tiszteletben tartását biztosító egyik hatékony eszköznek kell tekinteni;

142. megjegyzi, hogy a vállalatcsoportok létrehozásához szükséges ellenőrzés jelenlegi uniós meghatározását kell alkalmazni azokra a számviteli cégekre, amelyek a név, marketing, szakmai normák, ügyfelek, támogatási szolgáltatások, pénzügyek vagy szakmai felelősségbiztosítási megállapodások megosztását biztosító, jogilag végrehajtható szerződéses megállapodások által összekapcsolt vállalatok hálózatának tagjai az éves pénzügyi kimutatásokról szóló 2013/34/EU irányelvben ⁽²⁾ előírányozottaknak megfelelően;

143. felhívja az Európai Bizottságot, hogy terjesszen elő a valamennyi tanácsadó szolgáltatásra alkalmazandó jogalkotási javaslatot a számviteli cégek és a pénzügyi vagy adózási szolgáltatók különválasztásával kapcsolatban, beleértve az adótanácsadók összeférhetlenségére vonatkozó uniós rendszert is, hogy ne adhassanak tanácsokat az adóhatóságoknak és adófizetőknek, továbbá megakadályozzák az egyéb összeférhetlenségeket;

4.4. Bizalmi vagyonkezelők, egyéb vagyonkezelők és hasonló jogi konstrukciók

144. határozottan elítéli a bizalmi vagyonkezelők, az egyéb vagyonkezelők és a hasonló jogi konstrukciók visszaélés-szerű, pénzmosásra történő felhasználását; felszólít ezért arra, hogy világos szabályok segítsék a tényleges tulajdonosok egyértelmű azonosítását, ideértve a bizalmi vagyonkezelők arra irányuló kötelezettségét, hogy írásos formában is létezzenek, és legyenek nyilvántartásba véve abban a tagállamban, ahol a bizalmi vagyonkezelőt létrehozták, igazgatják vagy működtetik;

145. felszólít a tényleges tulajdonokat tartalmazó szabványosított, rendszeresen frissített, nyilvánosan hozzáférhető, egymással összekapcsolt uniós szintű nyilvántartások létrehozására, amelyekben szerepelnek a kereskedelmi és nem kereskedelmi bizalmi vagyonkezelők, az egyéb vagyonkezelők, az alapítványok és a hasonló jogi konstrukciók valamennyi egységei;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/56/EU irányelve (2014. április 16.) az éves és összevont (konszolidált) éves beszámoló jog szerinti könyvvizsgálatairól szóló 2006/43/EK irányelv módosításáról (HL L 158., 2014.5.27., 196. o.) és az Európai Parlament és a Tanács 537/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a közérdeklődésre számot tartó gazdálkodó egységek jogszabályban előírt könyvvizsgálataira vonatkozó egyedi követelményekről és a 2005/909/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 158., 2014.5.27., 77. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/34/EU irányelve (2013. június 26.) a meghatározott típusú vállalkozások éves pénzügyi kimutatásairól, összevont (konszolidált) éves pénzügyi kimutatásairól és a kapcsolódó beszámolókról, a 2006/43/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv módosításáról, valamint a 78/660/EGK és a 83/349/EGK tanácsi irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 182., 2013.6.29., 19. o.).

2017. december 13., szerda

146. a bizalmi vagyongazdálkodók uniós nyilvántartása az alábbiakban foglalja magában:

- a) a vagyongazdálkodók és ezek neve és címe, továbbá minden olyan jogalany neve és címe, amelynek utasításai alapján eljárnak;
- b) a vagyongazdálkodási meghatalmazás;
- c) az összes szándéknyilatkozat;
- d) a vagyongazdálkodó neve és címe;
- e) a végrehajtó neve és az általa követett utasítások;
- f) a bizalmi vagyongazdálkodó éves beszámolója;
- g) az összes vagyongazdálkodás és -folyósítás részletei valamennyi kedvezményezett nevével és címével együtt;
- h) a meghatalmazott köztes szereplők és ezek neve és címe;

147. felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy szabadkikötők vagy hajóengedélyek milyen mértékben használhatók fel adókijátszás céljaira, valamint arra, hogy adott esetben terjesszen elő megfelelő javaslatot az ezzel összefüggő kockázatok mérséklése érdekében;

5. Harmadik országbeli vonatkozások

148. hangsúlyozza, hogy az adózás és a pénzmosás elleni küzdelem nemzetközi jellegű, ezért e területeken fokozni kell a globális együttműködést az ENSZ égisze alatt; hangsúlyozza, hogy csak az együttműködésen alapuló, összehangolt és globális válaszok biztosítanak hatékony megoldásokat, és felhívja az Uniót, hogy legyen az igazságos globális adórendszer létrehozására irányuló munka mozgatórugója; hangsúlyozza, hogy bármilyen nemzetközi szintű uniós fellépés csak akkor lesz hatékony és hitelt érdemlő, ha egyik uniós tagállam vagy tengerentúli ország vagy terület sem viselkedik vállalati adóparadicsomként vagy titkosságot biztosító joghatóságként;

149. aggodalommal jegyzi meg a fedőcégek száma és az adóügyi határozatok, bizonyos harmadik országbeli adójogrendszerek és uniós tagállamok közötti magas korrelációt; üdvözli az uniós tagállamok között az adómegállapításokra vonatkozó információk automatikus cseréjét; aggodalmát fejezi ki azonban amiatt, hogy egyes tagállamok vagy bizonyos „adóparadicsomok” „szóbeli adómegállapításokat” alkalmaznak e kötelezettség megkerülése céljából; felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposabban ezt a gyakorlatot;

150. hangsúlyozza, hogy az EU-nak újra kell tárgyalnia a Svájccal kötött kereskedelmi, gazdasági és egyéb érdemleges kétoldalú megállapodásait annak érdekében, hogy azok összhangba kerüljenek az EU adócsalás elleni politikájával, valamint a pénzmosás és a terrorizmus finanszírozása elleni küzdelemmel kapcsolatos jogszabályaival, felszámolva a svájci felügyeleti rendszer súlyos hiányosságait, amelyek miatt lehetséges a belső banktitok politikájának folytatása, offshore struktúrák létrehozása szerte a világon, az adócsalás, a bűncselekménynek nem minősülő adókijátszás, a gyenge felügyelet, a kötelezett szolgáltatók nem megfelelő önszabályozása, valamint a visszaélést bejelentő személyek erőszakos üldöztetése és megfélemlítése;

151. úgy véli, hogy harmadik országokkal kötendő adómegállapodásokra vonatkozó tárgyalások során az EU-nak a Bizottságon keresztül szerves egységként kellene fellépnie, szakítva az optimális eredményeket elérni nem képes kétoldalú tárgyalások jelenlegi gyakorlatával; véleménye szerint az EU-nak ugyanezt a megközelítést kell követnie a jövőbeli szabadkereskedelmi, partnerségi és együttműködési megállapodásokra vonatkozó tárgyalások során is, amelyek a jó adóügyi kormányzásra vonatkozó kikötéseket, átláthatósági követelményeket, valamint pénzmosás elleni rendelkezéseket tartalmaznak;

152. hangsúlyozza a közös összevont társaságiadó-alap adókikerülés elleni rendelkezései megerősítésének fontosságát, a harmadik országbeli adójoghatóságokba irányuló, és ezáltal az uniós vállalatiadó-alapot csökkentő transzferárképzés elkerülése végett;

2017. december 13., szerda

153. úgy véli különösen, hogy a jövőben megtárgyalandó kereskedelmi vagy partnerségi megállapodásoknak vagy a meglévő megállapodások felülvizsgálatának tartalmaznia kell az adózás feltételeességére vonatkozó, kötelező jogi erejű záradékot, ami magában foglalja többek között az OECD adóalap-erőzióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó cselekvési tervében foglalt nemzetközi standardoknak és a Pénzügyi Akció Munkacsoport ajánlásainak való megfelelést;

154. kéri, hogy a jövőbeli kereskedelmi vagy partnerségi megállapodások „Befektetések” vagy „Pénzügyi szolgáltatások” fejezeteit a pozitív listák elve alapján tárgyalják, hogy kizárólag a kereskedelmi fejlődéshez szükséges pénzügyi szektorok, a reálgazdaság és a háztartások részesüljenek az Unió és az érintett harmadik felek közötti megállapodásnak köszönhető könnyítésből és liberalizációból fakadó előnyökben;

155. felszólít az adóhatóságok közötti információcsere tekintetében kötött valamennyi nemzetközi megállapodás szigorú végrehajtását biztosító intézkedésekre annak érdekében, hogy minden adójogrendszer megfelelően végrehajtsa a rendelkezéseket, valamint kéri a végrehajtás elmulasztásának szankcionálására szolgáló hatékony, visszatartó erejű, automatikus eljárások alkalmazását;

156. hangsúlyozza a teljes hatékony viszonyosság fontosságát a külföldi számlával rendelkező adóalanyok általi betartásáról szóló megállapodás (FATCA) és más hasonló megállapodások keretében;

157. felhívja az érintett tagállamokat, hogy használják ki az adott országokkal fenntartott közvetlen kapcsolataikban rejlő lehetőségeket arra, hogy nyomást gyakoroljanak azok tengerentúli országaira és területeire⁽¹⁾, valamint a legkülső régiókra⁽²⁾, amelyek nem tartják tiszteletben az adóügyi együttműködés, az átláthatóság, valamint a pénzmosás elleni küzdelem terén nemzetközi előírásokban előírt kötelezettségeiket; úgy véli, hogy az átláthatóságra és a gondosságra vonatkozó uniós követelményeket hatékonyan be kell tartani e területeken;

158. hangsúlyozza, hogy egyértelműen meg kell határozni az „offshore adójoghatóság”, a „tengerentúli ország” és a „legkülső régió” fogalmait, mivel mindegyikük más-más jogrendszerekre, gyakorlatokra és eljárásokra vonatkozik; hangsúlyozza, hogy az adócsalás és az adókijátszás valamennyi formájával fel kell venni a küzdelmet, függetlenül attól, hogy milyen helyszínen kerül ezekre sor; megjegyzi, hogy a legkülső régiókban jelenleg hatályos eljárások az uniós jogszabályokat alkalmazzák és megfelelnek mind az uniós, mind a nemzetközi normáknak, státuszuk azonban különleges, miként azt az EUMSZ 349. cikke meghatározta és az Európai Bíróság a C132/14. számú ítéletében⁽³⁾ megerősítette;

159. véleménye szerint a magánjellegű és egyéb adatok védelmére vonatkozó jogszabályokat nem szabad felhasználni a törvény maradéktalan végrehajtásának kijátszására törekvő személyek védőpajzsául;

160. felhív a pénzmosás, az adócsalás és az adókikerülés elleni küzdelemre irányuló csúcstalálkozó megszervezésére annak érdekében, hogy megszűnjön a titoktartás a pénzügyi ágazatban, javuljon a nemzetközi együttműködés, valamint hogy a globális előírások betartására kényszerítő nyomás nehezedjen minden harmadik országra (és különösen pénzügyi központjaira), kéri továbbá a Bizottságot, hogy kezdeményezze ilyen csúcstalálkozó megtartását;

161. felkéri az Európai Bizottságot, hogy elemezze a globális bevételek és kiadások közötti kapcsolatot, valamint azt, hogy milyen hatása lenne egy magas adónak, amelyet az alacsony adómértéket alkalmazó harmadik országokból érkező tőke hazatelepítésére vetnének ki; kéri a Bizottságot és a Tanácsot, hogy értékeljék az Egyesült Államok halasztott adófizetésre, illetve az új vezetés által meghirdetett esetleges adóügyi amnesztiára vonatkozó adószabályait, továbbá a nemzetközi együttműködés lehetséges meggyengülését;

162. hangsúlyozza a harmadik országbeli és uniós pénzügyi információs egységek közötti fokozottabb kétoldalú információcsere fontosságát;

⁽¹⁾ Grönland, Új-Kaledónia és fennhatóságai, Francia Polinézia, Francia déli és antarktiszi területek, Wallis és Futuna, Mayotte, Saint Pierre és Miquelon, Aruba, Holland Antillák (Bonaire, Curacao, Saba, Sint Eustatius, Sint Maarten), Anguilla, Kajmán-szigetek, Falkland-szigetek, Dél-Georgia és Déli-Sandwich-szigetek, Montserrat, Pitcairn-szigetek, Szent Ilona és a hozzá tartozó területek, Brit antarktiszi területek, Brit indiai-óceáni terület, Turks- és Caicos-szigetek, Brit Virgin-szigetek és Bermuda.

⁽²⁾ Legkülső régiók: a Kanári-szigetek, Réunion, Guadeloupe, Francia Guyana, Martinique, Mayotte, Saint-Martin, az Azori-szigetek és Madeira.

⁽³⁾ <http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/HTML/?uri=CELEX:62014CJ0132&from=HU>

2017. december 13., szerda

163. emlékeztet arra, hogy a belföldi erőforrás-mobilizációt segítő támogatás összege még mindig alacsony, és sürgeti a Bizottságot, hogy támogassa a fejlődő országokat az adókikerülés elleni küzdelemben, továbbá növelje a nemzeti adóhatóságainak nyújtott pénzügyi és technikai segítségnyújtást az addisz-abebai cselekvési program kötelezettségvállalásaival összhangban;

Fejlődő országok

164. felszólítja az EU-t, hogy vegye figyelembe a fejlődő országok sajátos jogi viszonyait és azokból fakadó kiszolgáltatottságát, például az adócsalás, az adókikerülés és a pénzmosás elleni küzdelemmel foglalkozó hatóságok kapacitáshiányát; hangsúlyozza, hogy megfelelően átállási időszakot kell biztosítani azon fejlődő országok számára, amelyek nem rendelkeznek kellő kapacitással az előírt információk összegyűjtésére, kezelésére és megosztására;

165. kiemeli, hogy az adókikerülés kezelésére szolgáló intézkedések és politikák megtervezésekor nemzeti, uniós és nemzetközi szinten külön figyelmet kell fordítani a fejlődő országok és különösen a legkevésbé fejlett országok helyzetére, amelyeket rendszerint a leginkább érint a vállalatok adókikerülése, és amelyek nagyon szűk adóalappal rendelkeznek, és amelyek esetében alacsony az adók GDP-hez viszonyított aránya; hangsúlyozza, hogy ezen intézkedéseknek és politikáknak hozzá kell járulniuk az ezen országok területén előállított hozzáadott értékkel arányos állami bevételek termeléséhez, lehetővé téve az érintett országok számára, hogy megfelelő módon finanszírozhassák a fejlesztési stratégiájukat;

166. kéri, hogy az Európai Bizottság járjon közben az Afrikai Uniónál annak érdekében, hogy a jogellenes pénzmozgások elleni küzdelemre irányuló intézkedéseket feltüntessék az Afrikai Uniónak a korrupció megelőzéséről és a korrupció elleni küzdelemről szóló egyezményében;

167. felhívja az EU-t és a tagállamokat, hogy erősítsék meg e területen a fejlesztési politikai koherenciát, és ismételten felszólít hatásértékelés készítésére arról, hogy a nemzeti és uniós adópolitikák a megkötött adóügyi és gazdasági partnerségi megállapodásokkal összefüggésben milyen továbbgyűrűző hatásokat gyakorolnak a fejlődő országokra;

168. felhívja a tagállamokat a fejlődő országokkal szembeni méltányos bánásmódra az ilyen adóügyi egyezményekről folytatott tárgyalások során, figyelembe véve azok sajátos helyzetét és biztosítva az adóztatási jogok méltányos eloszlását a származási ország és az illetőség szerinti ország között; felszólít e tekintetben az ENSZ minta-adóegyezményének való csatlakozásra, valamint a szerződések tárgyalása során az átláthatóság biztosítására;

169. kéri a fejlődő országoknak a korrupcióval szemben vívott küzdelmük és a jogellenes pénzmozgásokat elősegítő banktitok felszámolása terén nyújtott nemzetközi támogatás növelését; hangsúlyozza, hogy a jogellenes pénzmozgások elleni küzdelemhez szoros nemzetközi együttműködésre, valamint a fejlett és a fejlődő országok összehangolt fellépésére van szükség a magánszektorral és a civil társadalommal partnerségben; hangsúlyozza, hogy a partnerországokban részt kell venni az adóhatóságok kapacitásainak megerősítésében és a tudásátadásban;

170. kéri, hogy a hivatalos fejlesztési támogatást nagyobb mértékben összpontosítsák egy megfelelő szabályozási keret bevezetésére, valamint az adóhatóságok és a jogellenes pénzmozgások elleni küzdelemmel foglalkozó intézmények megerősítésére; kéri, hogy ez a támogatás az erőforrás-gazdálkodással, a pénzügyi információkkal és a korrupcióellenes szabályozással kapcsolatos technikai szakértelem biztosításában öltön formát;

171. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy az OECD jelenlegi adóügyi bizottsága nem elég befogadó; emlékeztet arra, hogy álláspontja szerint az ENSZ keretében létre kell hozni egy jól felszerelt és megfelelő további erőforrásokkal rendelkező globális szervezetet⁽¹⁾ annak biztosítása érdekében, hogy minden ország egyenlő feltételekkel vehessen részt a globális adópolitikák kidolgozásában és reformjában;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2016. július 6-i állásfoglalása a feltételes adómegállapításokról és jellegükben vagy hatásukban hasonló egyéb intézkedésekről (Elfogadott szövegek, P8_TA(2016)0310).

2017. december 13., szerda

172. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy ahhoz, hogy ne nem együttműködő jogrendszerként titulálják őket, a fejlődő országoknak fizetniük kell, hogy az OECD adózási ügyekkel kapcsolatos átláthatósággal és információcserével foglalkozó világfórumán résztvevőknek tekintsék őket, ahol az országokat a gyakorlataik értékelésének vetik alá olyan referenciamutatókkal szemben, amelyek meghatározásában nem közreműködhetek teljes körű résztvevőként;

173. hangsúlyozza, hogy a regionális szervezetek és a regionális együttműködés a szubszidiaritás és a komplementaritás elvének tiszteletben tartása mellett kulcsszerepet játszanak a transznacionális adóellenőrzési tevékenységekben; felszólít egy, a kettős adózás elkerülésére, és ennek következtében a visszaélés elkerüléséhez segítséget nyújtó, modell értékű adóügyi megállapodás közös kidolgozására; emlékeztet arra, hogy ennek keretében a különböző hírszerző szolgálatok közötti együttműködés és információcsere alapvető fontosságú;

174. emlékeztet arra, hogy az adóparadicsomok kifosztják a világ és különösen a fejlődő országok természeti erőforrásait; felhívja az EU-t, hogy támogassa a fejlődő országokat a korrupció, a bűncselekmények, az adócsalás és a pénzmosás elleni küzdelemben; kéri, hogy az Európai Bizottság segítse ezeket az országokat abban, hogy együttműködés és információcsere révén küzdjenek az adóalap-erózió és a nyereségek adóparadicsomokba és a banktitkot őrző bankokba történő átvitele ellen; kéri, hogy mindegyik ország csatlakozzon a bankszámlákkal kapcsolatos automatikus információcsereire vonatkozó közös globális normákhoz;

175. felszólítja az Európai Bizottságot, hogy az EU és az AKCS-országok közötti kapcsolatokról szóló, a 2020 utáni időszakra vonatkozó jövőbeli megállapodásokba építsen be az adókikerülés, az adócsalás és a pénzmosás elleni küzdelemre vonatkozó rendelkezéseket;

176. kéri, hogy az Európai Bizottság a válságövezetektől származó ásványkincsekre vonatkozó európai jogszabályok keretében haladéktalanul állapítson meg kísérő intézkedéseket; hangsúlyozza, hogy ezen intézkedéseknek integrált megközelítést kell bevezetniük, amelynek célja az ásványkincsek származási országaival folytatott folyamatos párbeszéd megerősítése, a kellő gondosságra és az átláthatóságra vonatkozóan az OECD útmutatójában meghatározott nemzetközi szabványok előmozdítása érdekében;

177. úgy véli, hogy a nemzetközi közösségnek, a parlamenteket is beleértve, minden szükséges intézkedést meg kell hoznia a hatékony és átlátható adó- és kereskedelmi politikák bevezetése érdekében; kéri, hogy növeljék az OECD, a G20, a G8, a G77, az AU, a Világbank, a Nemzetközi Valutaalap (FMI) és az Ázsiai Fejlesztési Bank (ADB) által nemzetközi szinten kifejlesztett tevékenységek koherenciáját és koordinációját;

6. A visszaélést bejelentő személyek

178. attól tart, hogy a visszaélést bejelentő személyeknek a banktitok megtartását célzó büntetőeljárás alá vonása visszatartó erővel lehet a visszaélések feltárására; hangsúlyozza, hogy a védelem céljából azt kell kitűzni, hogy megoltalmazza a közérdekből cselekvő személyeket és kiküszöbölje a visszaélést bejelentő személyek elhallgattatását, figyelembe véve ugyanakkor a vállalatok törvényes jogait;

179. kéri a Bizottságot, hogy a lehető legrövidebb időn belül alaposan vizsgálja meg a további uniós szintű fellépés lehetséges jogalapját, és adott esetben nyújtson be a közzszférára és a magánszektorra egyaránt kiterjedő átfogó jogalkotási javaslatot, többek között a visszaélést bejelentő személyeket támogató eszközök tekintetében annak biztosítása érdekében, hogy a lehető legrövidebb időn belül hathatós védelemben és megfelelő pénzügyi támogatásban részesüljenek; úgy vélekedik, hogy a bejelentőknek lehetőségük kell rendelkezniük rá, hogy névtelenül bejelentést tehessenek vagy panaszt nyújthassanak be – kiemelt eljárás során – az érintett szervezet belső jelentéstételi mechanizmusa révén vagy az illetékes hatóságoknál, továbbá a választott bejelentési csatornától függetlenül védelemben kell részesülniük;

180. javasolja, hogy a Bizottság tanulmányozza a visszaélést bejelentő személyekre vonatkozó, a világon más országokban már működő programok bevált gyakorlatait, és folytasson le nyilvános konzultációt, hogy meghallgathassa az érdekelt felek véleményét a bejelentési mechanizmusokról;

181. hangsúlyozza az oknyomozó újságírás szerepét, és felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy javaslata ugyanolyan védelmet nyújtson az oknyomozó újságíróknak, mint a visszaélést bejelentő személyeknek;

2017. december 13., szerda

182. úgy véli, hogy a munkaadókat ösztönözni kell belső bejelentési eljárások bevezetésére, és hogy minden szervezeti egységen belül meg kell bízni egy személyt a bejelentések fogadásával; úgy véli, hogy a munkavállalók képviselőit be kell vonni a fent nevezett ügyintéző kinevezésébe; javasolja, hogy az uniós intézmények azzal mutassanak példát, hogy a lehető legrövidebb időn belül belső keretet vezetnek be a visszaélést bejelentő személyek védelmére;

183. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy a munkavállalók és más személyek figyelmét felhívják a visszaélést bejelentő személyek által betöltött pozitív szerepre és az ilyen személyek védelmét szolgáló, már meglévő jogi keretekre; bátorítja a tagállamokat, hogy folytassanak le figyelemfelkeltő kampányokat; úgy véli, hogy védelmi intézkedéseket kell bevezetni a visszaélést bejelentő személyekkel szemben hozott megtorló és destabilizáló hatású gyakorlatok ellen, valamint teljes körű kompenzációt kell nyújtani bármely általuk elszenvedett kárért;

184. felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzanak ki olyan eszközöket, amelyek biztosítják különösen a visszaélést bejelentő személyekkel szemben alkalmazott indokolatlan büntetőeljárás, gazdasági szankciók vagy diszkrimináció elleni védelmét, és szorgalmazza, hogy ehhez kapcsolódóan hozzanak létre egy általános alapot, amely megfelelő anyagi támogatást nyújt a visszaélést bejelentő, és ennek következtében egzisztenciális fenyegetettségnek kitett polgárok számára, és amelyet a behajtott források, illetve a kirótt bírságok egy részének elkülönítése révén finanszíroznak;

7. Intézményközi együttműködés

7.1. Együttműködés a pénzügyi, adókikerülési és adókijátszasi ügyek vizsgálóbizottságával (PANA)

185. ismételten kifejezésre juttatja, hogy tiszteletben kell tartani az uniós intézmények közötti lojális együttműködés elvét;

186. úgy véli, hogy az uniós intézmények közötti információcserét javítani kell, különösen az érdemleges információk vizsgálóbizottságok rendelkezésére bocsátása tekintetében;

187. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Tanács, a magatartási kódexszel foglalkozó csoport (társasági adózás) és egyes tagállamok vajmi kevés hajlandóságot mutatnak a PANA bizottság által kifejezésre juttatott együttműködési kérelmek kielégítésére; úgy véli, hogy a tagállamok határozottabb kötelezettségvállalása kulcsfontosságú az erőik egyesítése és a jobb eredmények elérése szempontjából; úgy határoz, hogy rendszeres meghallgatásokkal nyomon követi majd a magatartási kódexszel foglalkozó csoport tevékenységét és előrehaladását; felszólítja a Bizottságot, hogy az EUMSZ 116. cikke alapján terjesszen elő jogalkotási javaslatot 2018 közepéig, amennyiben a tagállamok addig nem fogadják el a magatartási kódexszel foglalkozó csoport megbízatásának reformját;

188. kifogásolja, hogy maguk az időközben nyilvánosságra hozott dokumentumok is csak részben állnak vizsgálóbizottsága rendelkezésére;

189. emlékeztet arra, hogy 2015 decemberében az ECOFIN Tanács felkérte az adóztatással foglalkozó magas szintű munkacsoportot, hogy vonja le a következtetéseket az általános irányítási, átláthatósági és munkamódszerek javításának szükségességéről, és a holland elnökség alatt véglegesítse a magatartási kódexszel foglalkozó munkacsoport reformját; emlékeztet arra, hogy 2016 márciusában az ECOFIN Tanács felkérte a magas szintű munkacsoportot, hogy vizsgálja felül az általános irányítási, átláthatósági és munkamódszereket, különös tekintettel a döntéshozatali folyamat hatékonyságára, többek között a széles körű konszenzusra vonatkozó 2017-es szabály alkalmazásával kapcsolatban is; érdeklődéssel várja ezen erőfeszítések eredményeit;

7.2. Az Európai Parlament vizsgálati joga

190. hangsúlyozza, hogy az európai parlamenti vizsgálóbizottságok működésére vonatkozó jelenlegi belső jogi keret elavult, és nem képes biztosítani a feltételeket ahhoz, hogy az Európai Parlament hatékonyan gyakorolhassa vizsgálati jogát;

191. hangsúlyozza, hogy a szükséges hatáskörök hiánya és a dokumentumokhoz való hozzáférés korlátozása jelentős mértékben akadályozta és késleltette a vizsgálati munkát (tekintettel a vizsgálat ideiglenes jellegére), és lehetetlenné tette az uniós jog állítólagos megsértéseinek maradéktalan kivizsgálását;

2017. december 13., szerda

192. megjegyzi, hogy több, nemrégiben létrejött vizsgálóbizottság és különbizottság (köztük a PANA bizottság) számára a Bizottság és a Tanács néhány esetben nem biztosította a kért dokumentumokat, míg más esetekben a kért dokumentumokat csak nagy késedelemmel bocsátotta rendelkezésre; elszámoltathatósági mechanizmus bevezetésére szólít fel annak érdekében, hogy biztosított legyen azon dokumentumok azonnali és garantált továbbítása a Parlamenthez, amelyeket a vizsgálóbizottság vagy különbizottság kért és amelyekhez jogosult hozzáférni;

193. úgy véli, hogy a vizsgálati jog a Parlament egyik létfontosságú hatásköre; felszólítja az uniós intézményeket, hogy a z EUMSZ 226. cikke alapján erősítsék meg az Európai Parlament vizsgálati jogát; határozott meggyőződése, hogy az érdekeket képviselő személyek beidézésének lehetősége és a kapcsolódó dokumentumokhoz való hozzáférés létfontosságú a parlamenti vizsgálóbizottságok megfelelő működése szempontjából;

194. kiemeli, hogy alapvető fontosságú a vezetők demokratikus ellenőrzéséhez, hogy a Parlamentet olyan vizsgálati joggal ruházzák fel, amely hasonlít az uniós tagállamok nemzeti parlamentjeinek hatásköreire; meggyőződése, hogy ezen demokratikus felügyeleti szerep ellátásához a Parlamentnek megfelelő hatáskörrel kell rendelkeznie ahhoz, hogy tanúkat idézzen be, tanúkat kötelezzon megjelenésre, valamint dokumentumok bemutatását írja elő; meggyőződése, hogy ezen jogok gyakorlásához a tagállamoknak el kell fogadniuk azt, hogy szankciókat léptetnek életbe azon személyekkel szemben, akik nem jelennek meg vagy nem mutatják be a kért dokumentumokat a nemzeti parlamenti vizsgálatokra vonatkozó nemzeti jogszabályokkal összhangban; ismételten kifejezésre juttatja, hogy támogatja az e kérdésre vonatkozó 2012-es jelentésben kifejtett álláspontot ⁽¹⁾;

195. az a szándéka, hogy az Egyesült Államok Kongresszusának példáját követve állandó vizsgálóbizottságot állít fel;

196. felkéri a Parlament képviselőcsoportjait, hogy még a jelenlegi jogalkotási ciklus folyamán állítsanak fel ideiglenes különbizottságot, amelynek feladata a PANA bizottság munkájának nyomon követése és a közelmúltban napvilágra került Paradise-iratok állításainak kivizsgálása;

197. kéri a főtitkárt, hogy – bármely más megfelelő intézkedés sérelme nélkül – a Parlament eljárási szabályzata 116a. cikkének (3) bekezdésével összhangban vonja vissza a hosszú távra érvényes belépőkártyát minden olyan vállalkozástól, amely megtagadja, hogy eleget tegyen valamely vizsgálóbizottság előtti megjelenésre felszólító hivatalos idézésnek;

198. felszólítja a tagállamokat, hogy sürgősen javítsák a magatartási kódexszel foglalkozó csoport munkamódszereinek átláthatóságát, elszámoltathatóságát és hatékonyságát;

199. felkéri a magatartási kódexszel foglalkozó csoportot, hogy készítsen éves jelentést, amelyben azonosítja és ismerteti a tagállamok által alkalmazott leginkább káros adózási gyakorlatokat és a meghozott intézkedéseket;

200. kéri a társasági adózásra vonatkozó magatartási kódexszel foglalkozó csoport szükséges reformjának végrehajtását, amely biztosítja a teljes körű átláthatóságot és valamennyi uniós intézmény és a civil társadalom bevonását; kéri, hogy egy ilyen reform határozza meg újra a magatartási kódexszel foglalkozó csoport irányítási struktúráját és átláthatóságát, ideértve annak felhatalmazását és eljárási szabályzatát is, továbbá a döntéshozatali folyamatokat és a tagállamok által elfogadott, káros adózási gyakorlatok azonosítására vonatkozó kritériumokat;

7.3. Egyéb intézmények

201. üdvözlí és a helyes úton tett első lépésnek tekinti az egységes független Európai Ügyészség (EPPO) felállítását, és felszólítja az összes uniós tagállamot, hogy csatlakozzon a kezdeményezéshez;

202. felszólít a Bizottság végrehajtási hatásköreinek megerősítésére annak érdekében, hogy biztosítsa az uniós jogszabályok hatékony és következetes végrehajtását a tagállamokban, valamint a Parlament ellenőrzési hatásköreinek megerősítését;

203. szorgalmazza, hogy a Bizottság szervezeti rendszerén belül jöjjön létre az uniós adópolitika koherenciájával és koordinációjával foglalkozó új központ azzal a rendeltetéssel, hogy felszámolja az illetékes hatóságok közötti együttműködés rendszerszintű hiányosságait az EU-ban;

204. felszólít a FIU.net együttműködés jelentős megerősítésére az Europol keretén belül, és javasolja a tevékenységek összekapcsolását a létrehozni javasolt, az uniós adópolitika koherenciájával és koordinációjával foglalkozó új központ tevékenységeivel egy „adóügyi Europol” létrehozásának reményében, amely egyaránt képes a tagállami adópolitikák összehangolására és a tagállami hatóságok megerősítésére az illegális nemzetközi adózási rendszerek felkutatása és leleplezése tekintetében;

⁽¹⁾ HL C 264. E, 2013.9.13., 41. o.

2017. december 13., szerda

205. kéri a tagállamokat, hogy a Szerződések reformja során támogassák, hogy az adópolitikával kapcsolatos határozatokat a Tanácsban minősített többséggel és a rendes jogalkotási eljárás keretében lehessen elfogadni;

o

o o

206. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az ajánlást és a vizsgálóbizottság végleges jelentését a Tanácsnak, a Bizottságnak, valamint a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek.
